

VLATKA VORKAPIĆ

PREMIJERE
RAZGOVOR
TEMAT
FESTIVAL
S POVODOM
NOVO O
STAROM
MEDUNARODNA
SCENA
ESEJ
TEORIJA
VOX
HISTRIONIS
NOVE
KNJIGE
DRAMA

Vlatka Vorkapić diplomirala je TV i filmsku režiju na Akademiji dramske umjetnosti te komparativnu književnost i češki jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Samostalna je umjetnica, članica Društva hrvatskih filmskih redatelja.

Scenaristica je i redateljica niza dokumentarnih, dokumentarno-igranih i igranih serija (Pučka intima, Zagonetni ulomak, Príčopričalica, Kad zvoni?) te autorica dvadesetak dokumentarnih filmova i dva kratkih igranih filmova.

Dobitnica je niza nagrada za scenarij i režiju (Medunarodni studentski festival, München, 1992.; Dani hrvatskog filma, Zagreb, 1996., 1998., 2003.; Medunarodni festival etnološkog filma, Beograd, 2002., 2006.).

Judith French je njezini prvi dramski tekst, za koji je 2007. godine dobila Nagradu "Marin Držić" (prvu nagradu).

Judith French

Likovi

TONKA, dvadesetih godina, prodavačica na kiosku, fizički sliči junakinji iz stripa *Judith French*; slučajnost koja tijek njezina života odvije u neplaniranom i neočekivanom smjeru

DAMIL, vrlo uspješan, ali i beskrupulozan broker; privatno zaljubljenik u stripove, čija lakše ostvariva ertoška maštarja o seksualnom odnosu s Judith French zapravo seže do šire želje za inscenacijom konkretnih junakinjinih podvigova, odnosno posjeđovanjem živog utjelovljenja njezina lika kao oblika privatne zabave (posljednico i seksualne)

JANKO, neuspješni samoubojica, vječiti stanovnik psihijatrijskih bolница, dijagnoza: manično-depresivna psihoza s dubokom fiksacijom na strip *Judith French*, gdje pacijent ne može razaznati stvarnost, nego ima tendenciju mijenjati izmišljene likove i dogadaje za stvarne

1. ČIN

Predstava započinje već kod ulaza u kazališnu dvoranu. U gledalištu, na samom ulazu u dvoranu postavljen je bolesnički krevet tako da gledatelji koji ulaze mogu vidjeti što se zbiva na bolesničkom krevetu. Janko leži na krevetu i spava, s vremena na vrijeme se probudi i guta raznbojne tablete. Onda opet legne i neko vrijeme miruje. Potom naglo ustane i počne skakati prema krevetu izvikujući koje lijekove pije i koliko puta dnevno. Kako je naglo postao agresivan, tako se naglo i smiri. Uglavnom, ponaša se nepredvidljivo.

PREMIJERE

RAZGOVOR

TEMAT

FESTIVAL

S POVODOM

NOVO O
STAROM

MEDUNARODNA
SCENA

ESEJ

TEORIJA

VOX
HISTRIONIS

NOVE
KNJIGE

DRAMA

Tijekom cijelog prvog čina Janko je prisutan u gledalištu. Zapravo, Janko tretira gledalište kao svojevrsno bolesničko dvorište. On tijekom prvoga čina dijelom spava na bolesničkom krevetu, a dijelom hoda gledalištem, pije mlijeko iz boce i kontaktira s publikom. U tim kontaktkima obraća se pojedincima u publići – uvek je to kontakt jedan na jedan. Pri tim kontaktima ili nešto traži od odabranog pojedinca (npr. nešto novca) ili popravlja nekome odjeću ili vrlo tihog govor nekome podatke o stripovima "Judith French" (npr. naslove pojedinih brojeva stripa "Judith French", dijaloge iz stripa...).

Na pozornici gledatelje zatječe videoprojekcija. Ispred projekcije za radnim stolom sjedi Damir. Okrenut je ledima i gleda projekciju. Ispred njega na stolu su dva laptopa, u rukama drži dva mobitela i slušalicu fiksнog telefona. Osvijetljen je vrlo diskretno, tako da je gotovo slijeta. Drugi dio scene je u mraku, ali se nazire stiliziran kiosk. Na projekciji vidimo Damira i djevojku koja kleći ispred njega. Djevojka ne vidimo lice jer čita strip koji je na podu ispred nje. Ima na glavi crvenu periku i odjevena je u crvenu haljinu velika izreza na ledima. Djevojci je haljinu podignuta visoko na bokovima. Očito je to snimka seksa. Damir pogledava u smjeru kamere, po čemu je jasno da on zna da se snima.

DJEVOJKA (na snimci, čita): Svaki bijeg je uzaludan! Sudbini ne možeš pobjeći, a ona se voliigrati... Bolje da o tome razmišljam poslije, ako uopće ovdje postoji poslije... Gle, pa to je mjesto s one fotografije. Stupovi od travertina... Možda sam nesvesno krenula ovamo. A kako si ti dospio ovamo? Pa, dobio sam poruku od...

DAMIR (na snimci): Ma, ne... ne čitaj to... samo rečenice Judith French... čitaj...

DJEVOJKA (uzdahne i nastavi čitati): Moramo naći mjesto gdje treba pritisnuti... evo... znala sam da je tu... prekrasni dijamantni tetri... tetrikasa... kasaderar... DAMIR: Tetrakisheksaedar... jebem ti... ne znaš ni čitatiti...

DJEVOJKA: Nemoj ti mene jebat s tim čitanjem... ja sam kurva, a ne... profesorica... nadi si neku tek ti dobro čita...

DAMIR: Ajde dalje čitaj... dijamantni tetrakisheksaedar... te...tra... kis... hek... sa... e...

Dok ide projekcija, Damir sjedi za radnim stolom, ali okrenut ledima radnoj plohi. Zapravo, vrlo ponomo gleda projekciju. Odjednom počnu zvoniti telefoni. Damir ne reagira odmah, ali ipak se javi na telefon. U tom trenutku prestaje projekcija. Slijedi Damirova sekvenca razgovora u uredu. Razgovara na dva fiksna telefona i jedan mobitel.

DAMIR (razgovara naizmjence na sva tri telefona): Siguran ulog s visokim potencijalom rasta... Potrebno je zadnje finansijsko izvješće i mora se ispuniti zahtjev za uvrštenje... Nova dionica, još neotkrivena, isplati se u nju ulagati... Otkad ste vi tako konzervativan ulagači... I dalje vrlo likvidne dionice, moj savjet – držite ih... Ekstremno podcijenjena dionica, kupujmo je na vrijeme... Ostvarila je svoju all-time-high vrijednost, prodajmo je, to je pregrijana dionica... Fundamentalno jaka i kvalitetna dionica, s njom ne možete pogriješiti... Samo lagana korekcija, to je prilika za novu kupnju po povoljnijim cijenama... Vi morate odrediti stupanj svoje sklonosti riziku... To je prava odluka... Jeste li spremni na rizik? (Razgovara na sva tri telefona paralelno.) Jeste li spremni za uzlet?!

Damir ustane sa stolice i počne skakati na trambulinu koji je skriveniza radnog stola.

DAMIR (skače na trambulinu): 10 i 31... 39 244 dionice KALD-RA kupljeno po cijeni 6,35 milijuna kuna, po cijeni 10% od nominalne... transakcija obavljena... 11 i 4... "limitiran" nalog za prodaju po minimalnoj cijeni od 249,95 kuna po dionici... 11 i 48... "limitiran" nalog za kupnju po maksimalnoj cijeni od 980 kuna po dionici... 15 i 59... nalog za prodaju 44 430 dionica Arengosa po minimalnoj cijeni 130 kuna... transakcija obavljena... Po kumulativnom prometu s 14,23% na drugom sam mjestu danas na burzi!

Damirov tekst postupno postaje osnova za gotovo plesnu etudu sačinjenu od skokova i odskoka koji su sve brži i brži (to sve prati neka agresivna glazba). Ta etuda završi naglo gašenjem svjetla u trenutku kad je Damir u najvišoj točki skoka.

Svjetla se upale na drugom kraju pozornice i otkrije se stiliziran kiosk s novinama. Tu je Tonka. Odjevena je u traperice i majicu. Oko struka ima zavezana košulju.

Za trajanja Tonkina monologa Damirov dio pozornice je u polumraku i on se nazire kao silueta. Na projekcijskom platnu iznad Damira vidi se projekcija kadra s kameru koja snima gornji rakurs nekoga dnevneg boravka (kasnije, tijekom 1. čina vidjet će se da je to Damirov stan, a sada je taj dio pozornice skriveniza pomicnog paravanja).

TONKA: Lego prebacio proizvodnju u Kinu i gastro-kritika: u restoranu "Karibuna" korektna ali tako neuzbudljiva hrana i kanibal pojeo ljubavnika s umakom od brusnica i izgubili mercedes gradonačelnika i povućeno 33 tisuće multivitamininskih sokova jer sadrže boju za ambalažu i kemijskom olovkom pijan ozlijedio dvojicu policajaca i vratila se crna, ali nosi se s bijelom i održan dvodnevni seminar o borbi protiv pranja novca u kasinima i osiguravajućim društвima i deblji ljudi rđe se ubijaju i Marta Stewart: Kako sam uredila svoju zatvorsku čeliju i krema za bokove i grudi – pošaljite masne stanice tamo gdje im je mjesto i u Londonu počelo sudjelje Kapetanu Kuki i recentne kozmetičko-sociološke studije pokazuju da se žene koje nose crveni ružičići smiju i 246 milijuna djece u dobi između 5 i 17 radi na različitim teškim poslovima i George Clooney u idealnoj ženi: idealna žena mora imati osobnost Julie Roberts, smijeh Nicole Kidman, izgled Michelle Pfeiffer i ambicije Jenifer Lopez i svakih 40 sekundi u svijetu netko izvrši samoubojstvo i 5 dana ekstremno niskih cijena i umrla zbog pada u lonac vruće masti i fluorescentne svinje svijetle zeleno u mraku.

Tonka prekine monolog i razgovara s nevidljivom mušterjom.

TONKA: Izvolite... izvolite... izvolite... izvolite... (Mala stilска igra s tom riječju, postoje dvije vrste "izvolite" – početna upitno i završno uz pružanje proizvoda ili ostatka.) Izvolite... izvolite...

TONKA (opet u monolog, ali osobnije, povjerljivije): Pa i nije tako loše raditi na kiosku... skoro da bi mi se

moglo i svidjeti... samo da nema – kupaca. Ne znam koje manje volim... one koji me uopće ne pogledaju dok kupuju... mogla bih imati slonovsku surlu, magareće uši ili staklene oko – ne bi to uopće primijetili... ili oni koji voli razgovarati s prodavačicama (uzdah)... igrači nagradnih igara, kupuju po nekoliko komada novina i već imaju planove što će sa statom ili bar autom i uvijek to podijele sa mnom... ili, listači novina, oprostite mogu sam' nekaj vidit?... Gazda poludi ak' svrati do kioska i vidi da ne'ko lista novine... (Oponaša gazdu.) Tonka, ovo nije čitaonica, nego kiosk... (Prestaje oponašati gazdu.) Je, da, ali nije ni sex-shop, a prodajemo kurton! Mislim, nemam ja ništa protiv prezervativa, ali kad bi ih svi barem kupovali bez nepotrebnih potpitjanja, ali ne! Kupci prezervativa – egzibicionisti! (Oponaša te kupce.) Gospodića, kakve sve prezervative imate? Ne znam imate li moju veličinu? Ha-ha-ha! (Iz njegovog smijeha u njezinu podrugljivo oponašanje.) Jako smiješno! (Tonka u svom karakteru pa opet u kupčevu.) A onaj zeleni? (Tonka se vraća u svoj karakter.) Evo, izvolite, zeleni. (Ponovno se vraća oponašanju kupaca.) Ima lubrikant s aromom mente koji pruža nježan osjećaj skljakanja za oba partnera. Kol'ko nježan? (Tonka uzdahne, a onda nastavi kao kupac.) Ili... Imaš kondom s okusom jagode?! Nemaš! A baš je htjela s okusom jagode. Koji bi mi onda ti preporučila? (Opet kao Tonka.) Ma s okusom kuhanje hrenovke i senfa – lijepog naziva "hot dog", balavac jedan! Eto taj! Naravno, nikad ništa ne kažem tim napaljenicima! Ma, sve je to još više-manje O. K., ali da čovjek mora biti 8 sati, a da nijednom ne odem na WC, ma 2 minute mi treba da skočim do susjednog kafića, to nije humano..., ali gazda... (Oponaša gazdu.) Tonka, ako još jednom zateknem natpis "Vracam se odmah", ne moraš se uopće ni vratiti. (Uzdahne:) Još tri sata i 40 minuta do kraja moje smjene. 220 minuta...

Damir siđe s trambulinu i ubrzanim koracima se zaputi prema kiosku. Telefonira mobitelom. Dolazi do kioska.

DAMIR: Cijena dionica je rasla... Svi su očekivali splitting, ali to se nije dogodilo... ne, za to je potrebna tročetvrtinska većina, a dobili su 61%... (Užurbano i ne gledajući Tonku uzme neki časopis s pulta tipa "Banka.") I kutiju Marlboro... (I dalje telefonirajući.) Da, da, mi smo ih prodali i to jako povoljno...

	<p>TONKA (pružajući mu cigarete): 37 kuna... DAMIR: Da, njihove dionice su od sutra u prvoj burzovnoj kotaciji... <i>Damir joj pruži novac i dalje razgovarajući na telefon.</i> Dok uzima cigarete, kimne glavom prema Tonki ovlašćuje pogledajući.</p> <p>TONKA (pružajući mu novac): Evo vaših... tri kune... <i>Damir je već na drugoj strani scene. Razgovara na mobitel u stankama Tonkina monologa.</i></p> <p>DAMIR (zvoni mu drugi telefon): Čekaj, sam' da se javim na drugi telefon... (Javlja se na drugi telefon.) Da, ja sam, izvolite...</p>	<p>TONKA: Još tri sata i 39 minuta... RAZGOVOR TEMAT FESTIVAL S POVODOM NOVO STAROM MEDUNARODNA SCENA ESEJ TEORIJA VOX HISTRIONIS NOVE KNJIGE DRAMA</p> <p>DAMIR: Slažem se portfelj za svakog klijenta posebno, ovisno o njegovoj spremnosti za rizik... TONKA: Da mislim na nešto drugo... DAMIR: A koliko biste vi uložili... TONKA: A na što drugo... DAMIR: A, ne, s tom svotom ne radimo... Doviđenja. TONKA: Ne mogu više... <i>Damir prekine vezu na drugom mobitelu i krene se javit na prvi mobitel.</i> TONKA (nesigurno se osmjejući): A htjeli ste nešto pištat?</p> <p>DAMIR: Nitko nije bio. (Ne miće pogled s Tonkina lica.) TONKA (nesigurno se osmjejući): A htjeli ste nešto pištat?</p> <p>DAMIR: Da... ma, još jednu kutiju cigareta. <i>Mrak i glazbeni akcent.</i> Svetlo na dijelu scene gdje je Damir. Damir je na trambulinu u uredu.</p> <p>DAMIR: Nevjerojatna sličnost. Kako da je nagovorim?... Ne izgleda mi kao sponzoruša... to sigurno... (Smije se, sam je sebi jako duhovit.) 'Ko bi to sponzoriro?!. A što drugo?... Večera, cvijetce, svijeće... to bi potrajalio... ponudit će joj novac... kol'ko novaca... njoj puno meni ne bi bilo puno... (Samozadovoljno se smješka.) Dakle, novac! (Side s trambulina.) Što ako odbije?! Sunjam.</p> <p>TONKA: Kad vam se kiše, a ne možete, pogledajte u neki jak izvor svjetla. Gledam već tri minute u to glupo sunce i nikako da kihнем. Šta to nije dovoljno jak izvor svjetla?</p> <p>Tonka svrne pogleda sa zamišljenog sunca i spusti glavu prema novinama na pulcu. Tada jako kihne i u tom</p> <p>DAMIR (zvoni mu mobitel): Halo. (Nakon što se javio na mobitel.) Čuvam kiosk. Kad ti kažem. (Nastavlja da ljeve razgovor.) Slušaj, nemoj mi više nikad prespajati ove za 5 tisuća kuna. Ne zanimaju me tvoja objašnjenja, samo to nemoj više nikad napraviti! (Zove drugim mobitelom.) Ma, neki za 5000 kuna, što bi on... da mu složim portfelj od 2 i pol dionice i što bi s tim... možda preuzeo nadzorni odbor... da, sve ide prema našem dogovoru... pusti sad to, nemojmo o tome telefonom... vidimo se...</p> <p>TONKA (brzo se vraća, gotovo trčeći): Evo me, puno hvala.</p> <p>DAMIR: Nema na čemu.</p> <p>TONKA: Joj, ima, ima bome... dok bi te novine spremila pa raspremila... Je l' 'ko dolazio?</p> <p>DAMIR: Bilo ih je nekoliko, rekao sam im da slobodno uzmu što im treba.</p> <p>Tonka svrne pogled na pulcu.</p> <p>DAMIR: Šalim se. (Osmjejhne se.) I to ne osobito uspešno.</p> <p>TONKA (nesigurno se osmjejhne).</p> <p>DAMIR: Kol'ko joj tek treba ujutro da ga pripremi... Joj, mala, da sam ti ja šef, odmah bi mi letjela s posla... (Gleda Tonku i cinično se osmjejhne.) Tai chi prodavačica... (Posprdro, a onda počne oponašati Tonkine pokrete, ali još sporije, sve do potpune stilizacije.) Tonka odjednom potpuno stane držeći novine u rukama. Damir prestane s taj chi sprdanjem.</p> <p>DAMIR: A što je sad?...</p> <p>Tonka je stala kao zaledena s novinama u rukama.</p> <p>DAMIR (posprdro): Sad sigurno razmišlja... (Osmjejh.) Skuži sam ja odmah da je od onih malo sporijih... nije loše da je zburnjena i nesigurna, ali... nadam se da ti je IQ ipak veći od broja mojih cipela... (Uzdužne, a potom sigurnim, odrešitim koracima zaput se prema Tonki.)</p> <p>Damir stigne do Tonke.</p> <p>DAMIR: Bok!</p> <p>TONKA (pokrene se s novinama u rukama i promrmlja): Bok!</p> <p>DAMIR: Da ti pomognem?</p> <p>TONKA: Ne...</p> <p>DAMIR: Pa, ići će ti brže...</p> <p>TONKA: Al' ne treba mi ići brže...</p> <p>DAMIR: Ma daj... (Primijene novine u rjezinim rukama.)</p> <p>TONKA (istrigne mu novine iz ruku): Neću da mi ide brže! (Vrlo glasno.) Jer i onak' ne znam što će kad složim ove novine!!!</p> <p>DAMIR (vidno zburjen Tonkinim ponašanjem): Pa što god hoćeš...</p> <p>Tonka tutne novine koje drži Damiru u ruke. Dok govoriti svoj bijesni monolog koji slijedi, stavljaju sve više i više novina Damiru. Na kraju je to pozamašan kup i njemu nije baš jednostavno držati sve te novine.</p> <p>TONKA (izgovara sve gotovo u jednom dahu, izbaciv to iz sebe, jedino što sve vrijeme smrca kao da joj je nos pun, to je malo degutantno): Što god hoću?! Jučer je u blagajni bio manjak 900 kuna, nisam ja uzela, ali je u mojoj smjeni, gazda mi je to odbio od plaće i rekao da od sutra više ne radim i sad nemam dosta da platim... trebala sam tim novicima platiti šupu u kojoj živim, za prošli mjesec i za jedan unaprijed, jer... (Oporna gazzaricu.) Uvijek mi kasnite, Tonka, moram vas moliti unaprijed. (Nastavlja kao Tonka.) Misilla sam da će se gazda danas predomisliti, ali nije... Tonka, razočarali ste me! Ja, a ne ona fuču u minici iz druge smjene!</p> <p>Damiru je sad već prilično teško držati sve te novine.</p> <p>DAMIR: Gdje da ovo stavim?</p> <p>TONKA: U smeće, a kluč od kioska bacit ću u kanalizaciju... Sam' ti bleji!</p> <p>DAMIR (iznenaden): 'Ko bleji?</p> <p>TONKA: Pa, gazda... iz kafića preko puta... loče i gleda.</p> <p>Polumrak. Svetlo. Tonka i Damir stoje ispred paravana. Tonka drži rukšak. Hodaju nekoliko koraka. (Scenografski naputak: eventualno lagana igra s pomicanjem paravana ili podizanje paravana koji polako otkriva stan.)</p> <p>TONKA: Ne znam...</p> <p>DAMIR: Ima dovoljno mesta...</p> <p>TONKA: Ma, malo mi je glupo...</p> <p>DAMIR: Što ti je glupo? Prespavati na toplovim i sigurnom?!</p> <p>TONKA: Ma, ne znam.</p> <p>DAMIR: Ko da sam ti ponudio put na Bahame i to privatnim avionom. A to bi sigurno prihvatile.</p> <p>TONKA (posprdro): Da, sigurno.</p> <p>DAMIR: Ajde, pa valjda u mene možeš imati povjerenja.</p> <p>TONKA: Kak' ja znam da mogu imati povjerenja u tebe?! Ja ne znam ništa o tebi. Možda si neki manjak...!</p> <p>DAMIR: Ja manjak?!</p> <p>TONKA: Da, manjak, ubojica ili diler... Ko da manjaci ma na čelu piše da su manjaci?!</p> <p>DAMIR: Ja, tvoj čuvar kioska, pa da sam manjak, ubojica, diler?</p> <p>TONKA: A čim se ti onda baviš dok ne čuvaš kioske okolo?</p>
--	---	--

DAMIR: Ja sam broker. TONKA: Eto vidiš da si diler. DAMIR: Što? TONKA: Dilaš dionicama. DAMIR: A ti dilaš novine. TONKA: Ne više... (Snuždi se.) DAMIR: I... hoćeš li prespavati? TONKA: Glupo mi je. DAMIR: Opet glupo. TONKA: Ne znam je l' to je pametno. DAMIR: A što je pametno? Prespavati na kolodvoru? Ili trideset dvojkom noćni obilazak! Al' morat ćeš se buditi na svakom okreštu, to znaš?! Ili, najbolja solucijska – "Hitna", dva plastična stolca u čekaonicu su genijalan anatomski ležaj.	ne piće. Damir je gleda. Tonka objema rukama obuhvati čašu. DAMIR: Što ne valja s vodom? TONKA: Ma, ne... samo da se malo zgrije... prehladna mi je. Sinusi me rasturaju. <i>Damir uzme čašu od Tonke, ustane i zaputi se u dio scene gdje je sudoper.</i> DAMIR: Dobro, donijet će ti onda iz pipe. TONKA (za sebe): Konačno iz pipe. DAMIR: Nešto si rekla? TONKA: Super, hvala. DAMIR (dolazeći): Fina, mlaka, direktno iz vodovoda. <i>Damir donese vodu i sjedne nasuprot Tonki. Sjede na nekoj stiliziranoj garnituri. Tonka popije lijek, za to joj je bila potrebna cijela čaša vode.</i> DAMIR: Hoćeš još vode? Prije nego što sjednem... TONKA (odmahne glavom lijevo-desno): Mrzim pit te tablete... (Pogleda Damira.) Uvijek mislim da će mi se zalijepiti za nepce...	Damir joj pokazuje jedan strip. Sve vrijeme u dalnjem razgovoru ne skida pogled s Tonke. DAMIR: Vidi ovo... TONKA: Čitaš stripove? DAMIR: Da. TONKA: Judith French... nisam ga vidjela na kiosku... DAMIR: Više ne izlazi... TONKA: A to je na njemačkom... DAMIR: Samo ovaj broj... TONKA: A kak' je inače, mislim u originalu? DAMIR: Na engleskom... To je posebno izdanje, našao sam ga u Duesseldorfu na jednoj aukciji za 3 tisuće eura... TONKA: Dao si tol'ko love za strip. Na njemačkom. DAMIR: Znaš, ti jako sličiš na Judith French ... TONKA: Ma, da... DAMIR: Imas iste crte lica... oči... nos... osobito usta... TONKA: Al' ona ima crvenu kosu... DAMIR: To se da srediti... <i>Damir ustaje i odlazi do hladnjaka.</i> TONKA (procita naslov stripa na njemačkom): "Der Seelenlos Seeman". DAMIR: Vidis policu. Uzmi, molim te, broj 29. Polegnut je na prvi red. TONKA (ustane i pronade strip): Evo! (Ne zna što bi s tim stripom.) DAMIR: Odi sad do ormara... TONKA: Zašto? DAMIR: Samo odi. <i>Tonka krene prema ormaru i otvori ga.</i> TONKA: Da i? DAMIR: Što vidiš... TONKA: Hrpu istih košulja ... DAMIR: A nešto crveno? TONKA: Da. DAMIR: Uzmi. TONKA: Zašto? DAMIR: Samo uzmi. <i>Damir se približava Tonki noseći na tanjuriku sushi.</i> TONKA: Jesi ti neki frik? DAMIR: Sushi? TONKA: Nemoj ti meni mijenjat temu. Imaš istu haljinu kao u stripu! DAMIR: Mhm.	TONKA: Zašto?! Šta se preoblačiš u žensko? Čija ti je to haljina? DAMIR: Od jedne koja je tu prespavala prije tebe, al' mi je išla na žive jer je postavljala puno pitanja pa sam je ubio, rastrančrao i sad je čuvam u zamrzivaču. Sushi? TONKA (odloži haljinu): Jako smiješno. <i>Neka Damirova gesta rastezanja i smijeha.</i> DAMIR: A je l' ti se svida? Jesi ikad nosila ovaku haljinu? TONKA: Ma ne... ne nosim ja takve... DAMIR (ustane i uzme haljinu): Onda ti je ovo jedinstvena prilika da je probaš... Siguran sam da bi ti odlčeno stajala... Što te košta da je probaš?... Daj... obuci je... TONKA: Ma ne... DAMIR: Ajde, molim te. TONKA: Ma neću... DAMIR: A 'ko ti je čuvaо kiosk i držao novine, ha? Daj... <i>Sve vrijeme Damir drži haljinu.</i> TONKA: Sad bi ja tebi kao neku uslugu trebala vraćat? DAMIR: Uslugu?! Ja ti samo nudim da probaš haljinu. <i>Tonka nešto promrmlja.</i> DAMIR (pažljivo odloži haljinu na stolac): Ja idem spavat, a ti... ak' hoćeš, prespavaj ovdje, a ako ideš, samo zalupi vratima. (Okrene se i ode.) <i>Tonka ostaje na istome mjestu. Damir se vraća noseći u rukama deku.</i> DAMIR (pokazujući Tonki deku koju odloži na dvosjed): Dekica, da ne nazebes. <i>Polumrak. Glazbeni akcent. Sjetlo. Tonka je već ustala i slaže deku. Damir je u dijelu kod kuhinje. Toči si mlijeko. Ne gleda Tonku.</i> TONKA (gleda Damira): Pa... mogla bi'... <i>Damir se okrene. Gleda je.</i> DAMIR: Što? TONKA (duboko udahne): Mogla bi' probat obući tu haljinu. Ak' je to sve?!		
PREMIJERE RAZGOVOR TEMAT FESTIVAL S POVODOM NOVO O STAROM MEDUNARODNA SCENA ESEJ TEORIJA VOX HISTRIONIS NOVE KNIGE DRAMA	Polumrak. Kratka glazbena tema. Svetlo. Paravan je pomaknut i otkriva se scenografija stana. Specifičnost scenografije je da je gotovo sve od nekog proizvognog materijala (pleksiglas ili nešto slično): Tu je i "štanga" za ples i stolac na okretanje. U pozadini je ormari s odjećom čija je prednja ploha ujedno zrcalo. Tonka stoji na sredini sobe s ruksakom. Na drugom dijelu scene (koji je nekom pregradom odvojen od scenografije stana) ide projekcija. Očito je to simultana projekcija onoga što se događa u stanu. Kut snimanja je isti kao i kod prve projekcije (one sa seksom). Kamera je na sceni u stanu tako postavljena da je sakrivena za aktere, a otkrivena pogledu iz gledališta.	<i>Damir donese vodu i sjedne nasuprot Tonki. Sjede na nekoj stiliziranoj garnituri. Tonka popije lijek, za to joj je bila potrebna cijela čaša vode.</i> TONKA (razgovara mobitelom): Da... ja sam te zvala... mislila sam ak' mogu prespavat kod tebe... par dana... aha, a, dobro... aha... a on ti je došao... O. K., bok. (Uzdahne.) DAMIR: Ha? TONKA: Ma frendica, misl' a sam kod nje ostat par dana... al' dečko joj je došao... DAMIR: A ti? Gdje je tvój dečko! TONKA: Nemam ja dečka... Sad će morati potegnuti do staraca i objašnjavati im... kako sam bez posla... DAMIR: Mogu te ja sutra odvesti, ak' hoćeš. TONKA: Šta, u Krapinu? DAMIR: U Krapinu? Nisam bio u Krapini još od osnovne... otkad smo... TONKA (malo joj to ide na živce, čula je to već tisuć puta): Znam, išli na izlet gledati krapinskog pračovjeka! DAMIR: Da, kak' znaš? TONKA: Kak' znam... DAMIR: Čuj, ak' ti je frka, možeš ti ovdje ostati i duže... dok se ne snađeš. TONKA: Ma ne, neka... hvala, samo većeras.	<i>Damir donese vodu i sjedne nasuprot Tonki. Sjede na nekoj stiliziranoj garnituri. Tonka popije lijek, za to joj je bila potrebna cijela čaša vode.</i> TONKA (razgovara mobitelom): Da... ja sam te zvala... mislila sam ak' mogu prespavat kod tebe... par dana... aha, a, dobro... aha... a on ti je došao... O. K., bok. (Uzdahne.) DAMIR: Ha? TONKA: Ma frendica, misl' a sam kod nje ostat par dana... al' dečko joj je došao... DAMIR: A ti? Gdje je tvój dečko! TONKA: Nemam ja dečka... Sad će morati potegnuti do staraca i objašnjavati im... kako sam bez posla... DAMIR: Mogu te ja sutra odvesti, ak' hoćeš. TONKA: Šta, u Krapinu? DAMIR: U Krapinu? Nisam bio u Krapini još od osnovne... otkad smo... TONKA (malo joj to ide na živce, čula je to već tisuć puta): Znam, išli na izlet gledati krapinskog pračovjeka! DAMIR: Da, kak' znaš? TONKA: Kak' znam... DAMIR: Čuj, ak' ti je frka, možeš ti ovdje ostati i duže... dok se ne snađeš. TONKA: Ma ne, neka... hvala, samo većeras.	TONKA (procita naslov stripa na njemačkom): "Der Seelenlos Seeman". DAMIR: Vidis policu. Uzmi, molim te, broj 29. Polegnut je na prvi red. TONKA (ustane i pronade strip): Evo! (Ne zna što bi s tim stripom.) DAMIR: Odi sad do ormara... TONKA: Zašto? DAMIR: Samo odi. <i>Tonka krene prema ormaru i otvori ga.</i> TONKA: Da i? DAMIR: Što vidiš... TONKA: Hrpu istih košulja ... DAMIR: A nešto crveno? TONKA: Da. DAMIR: Uzmi. TONKA: Zašto? DAMIR: Samo uzmi. <i>Damir se približava Tonki noseći na tanjuriku sushi.</i> TONKA: Jesi ti neki frik? DAMIR: Sushi? TONKA: Nemoj ti meni mijenjat temu. Imaš istu haljinu kao u stripu! DAMIR: Mhm.	TONKA: Sad bi ja tebi kao neku uslugu trebala vraćat? DAMIR: Uslugu?! Ja ti samo nudim da probaš haljinu. <i>Tonka nešto promrmlja.</i> DAMIR (pažljivo odloži haljinu na stolac): Ja idem spavat, a ti... ak' hoćeš, prespavaj ovdje, a ako ideš, samo zalupi vratima. (Okrene se i ode.) <i>Tonka ostaje na istome mjestu. Damir se vraća noseći u rukama deku.</i> DAMIR (pokazujući Tonki deku koju odloži na dvosjed): Dekica, da ne nazebes. <i>Polumrak. Glazbeni akcent. Sjetlo. Tonka je već ustala i slaže deku. Damir je u dijelu kod kuhinje. Toči si mlijeko. Ne gleda Tonku.</i> TONKA (gleda Damira): Pa... mogla bi'... <i>Damir se okrene. Gleda je.</i> DAMIR: Što? TONKA (duboko udahne): Mogla bi' probat obući tu haljinu. Ak' je to sve?!
190/191	On uzima vodu iz Brite i lijeva joj, a sebi uzima mljevena. Pije iz boce. Dodaje Tonki čašu. Ona primi čašu, ali				

DAMIR: A da... (Okrene se ledima Tonki.)

Tonka se preodijeva, ali tako da se ništa ne otkriva. Damir je ne gleda, ali pogleda u smjeru kamere. Pije mlijeko.

TONKA: Evo...

Tonka je u haljinu. Na ledima se vidi traka od grudnjaka, a kroz haljinu se na bokovima ocravaju obrisi gaćica (koje i nisu tako male, više onako "bapske"). Tonka pročisti grlo, prvo tih, a onda glasnije, baš kao znak da je gotova. Damir se okrene i gleda Tonku. Ona napravi gestu rukama kada kaže: "Evo, to je to." Malo krene kao da bi je video i sa strane. Tonka se okreće i pazi dobro da Damiru ne pokaže leđa.

PREMIJERE

RAZGOVOR DAMIR: To je to. Vidiš da nije bilo tako teško.

TEMAT TONKA: O. K. Mogu se sad presvuć?

FESTIVAL DAMIR: Čekaj, čekaj!

Tonka stane i ne miče se. Damir je gleda.

S POVODOM

NOVO O DAMIR: Ima jedna mala pojedinost. Ovakva haljina nosi se bez donjeg veša pa ako bi mogla... (Pokaže na sebi pa prstom prema Tonki, ne približavajući se, na mjesto gdje se Tonki ocravaju naramenice grudnjaka i obrisi gaćica na bokovima.)

STAROM TONKA: Ne bi' mogla. (Uzme svoju košulju i hlače.)

ESEJ DAMIR: O. K. A koji broj cipela nosiš?

TEORIJA TONKA: 38, 39, a nekad i 40, zavisi od kalupa.

DAMIR: O. K., 39... (Pokaže Tonki na njezin odraz uz zrnu.) Pogledaj se. Ista Judith French.

VOX TONKA: Joj, dobro. To si mi već rekao. ?

HISTRIONIS NOVE DAMIR: Ja bi' htio da ti budeš Judith French... sat-dva KNJIGE dnevno, za mene.

DRAMATONKA: Da ti glumim Judith French?

DAMIR: Da.

TONKA: A ti?

DAMIR: Što ja?

TONKA: A šta će ti glumiti?

DAMIR: Ništa... ja ču bit publike. Ja ču ti pljeskati... (Počne pljeskati, pa kao da će zvždati.)

TONKA: Samo ti zezaj, išla sam ti ja na dramsku u osnovnjaku... bila sam na predstavi Zeko... Zeko, daj mrkvicu! (Slijedi mala glumačka osnovnoškolska etika "zeko".)

DAMIR (s osmijehom): Dosta s tim zekom, dok se nisam predomislio.

TONKA: A šta će ti ova štanga? Vježbaš "S faktor"?

DAMIR: To je Idina štanga.

TONKA: A 'ko je Ida?

DAMIR: Bišva.

TONAK: Aha.

DAMIR: I onda? Sat-dva dnevno Judith French. Za stan i hranu... I novac, ti reci.

TONKA: Dobro. Za stan i hranu. Ali samo dok ne nadem posao! O. K.?

DAMIR: O. K.!

Tonka malo okljeva, a onda mu pruži ruku, kao da su sklopili neki važan posao. Damir se osmijehne, ali prihvati ruku.

TONKA: A ugovor?

DAMIR: Ugovor?! Pa... dobro, pa možemo napraviti...

TONKA: A ze zam te. Ko da sam na kiosku imala neki ugovor! (Posprdno.) Ja, "natürlich"!

Polumrak. Svetlo.

Tonka sama sjedi u stanu u crvenoj haljinu, čita strip Judith French i pokušava glumiti.

TONKA: Moram se riješiti stražara! Kako? Lako! Žbeng! Doing! Žvajžl Bum! Trasi! Žvizi! Lakat! Lakat!... (Povremeno pogleda u strip.) Moram naći mjesto gdje treba pritisnuti... evo... znala sam da je tu... prekrasni dijamantni tetrakisheksaeder. (Tonka tu rečenicu kaže više puta, na razne načine, kao da traži karakter, posebno ponavlja posljednju riječ – zbog izgovora, pred kraj rečenice svači haljinu.)

Polumrak. Svetlo.

Damir i Tonka su u stanu. Tonka je u trapericama i majici. Damir drži neku tubu u ruci.

TONKA: Ma neću.

DAMIR: Ajde daj, molim te.

TONKA: Da? I šta će biti sljedeće?

DAMIR: Ništa. Ona je uvijek crvenokosna.

TONKA (uzimajući boju): Na što se ja sve dam nagovorit!

A' ak' mi bude onaj grozni izrast...

DAMIR: Uvijek čemo paziti da budeš svježe ofarbana.

Polumrak. Svetlo.

Damir stoji, a Tonka sjedi ispred njega. Drži strip u rukama. On je šiša, a ona je vrlo nemirna.

TONKA: Nema zime za tebe. Ak' dodu oni crni ponedjeljci, utorci, šta li su već, tjedni na burzi... zagarantiранa ti je nova karijera – otvaraš frizeraj! Sam' da ne ispadnem čelava. Jednom me je mama ošišala na čelavo.

DAMIR: Što, da ti bude jača kosa?

TONKA: Ma ne, za kaznu, jer sam ukrala novce. Točno se sjećam, iz jedne kutije u ormariću... bila sam mala i nisam kužila novce, kol'ko šta vrijedi, brat je bio još manji i tako smo mi išli danima na sladoled... i kakvu god ja novčanicu pružila prodavačici, ona nije vratila kusur... dam joj "titeka", ona ništa, "rudara", ništa... Čoveće, bio je to tak' skup sladoled... stari je išao postije do nje, ali ona se pravila blesava... nema veze... poslije je i tako loše završila... djeca su joj se jedva dogovorila tko će platiti da je pokopaju...

Damir zaigrat škarama ispred Tonkina lica i stavi joj ogledalo da se može pogledati.

Polumrak. Svetlo.

Igra oko jednih vrata. Damir je u potkošulji i hlačama s jedne strane vrata. Aparatom potkraćuje dlake ispod pazuha. Tonka je s druge strane vrata.

TONKA: 'Očeš još dugo? Moram... na WC...

Damir otvara vrata i dalje potkraćujući dlake ispod pazuha. Tonka se zauštavi na vratima.

TONKA: Što to radiš?

DAMIR: Potkraćujem!

TONKA: Potkraćuješ dlake ispod pazuha?!

DAMIR: Da.

TONKA: Zašto?

DAMIR: Tako se manje znojim.

TONKA: Zaš' se onda ne obriješ do kraja?

DAMIR: To me pika, a ovak' bolje 'zgleda.

TONKA: Čoveće, stvarno si čudan.

DAMIR: Zar nisi trebala pišat?

TONKA: Ma, prošlo me je.

Polumrak. Svetlo.

Tonka oblači crvenu haljinu. Damir je u hlačama i košulji. Zvonii mu mobitel.

DAMIR (gleda na mobitel): 'Ko je sad? Gospodin Hočeneću. (Uždahne, a onda se jako ljubazno javi na telefon.) Da, izvolite, ne, ne, samo izvolite... Da, naručivo da smo opozvali vaš nalog, to sam vam već rekao... dobro, nazovite me sutra pa čemo... ne, to ćemo sutra prodati... sve kako smo se dogovorili, slobodno vi još razmislite... Naravno da neću ništa napraviti dok se sutra s vama ne konzultiram. Dočiđenja! (Završi razgovor.) Marš u pičku materinu!

Sedmi put danas.

Tonka stane ispred njega.

TONKA (držeći objema rukama nešto na usjima): Znala sam da je tu... prekrasni dijamantni tetrakisheksaeder!

DAMIR: A da ih spustiš malo niže?

Tonka zalijepi umjetne sise na obraze.

TONKA: Znala sam da je tu... prekrasni dijamantni tetrakisheksaeder!

DAMIR: Stavi ih tamo gdje im je mjesto!

TONKA (stavi umjetne sise na haljinu): Ha, sam zgodna?

DAMIR: Daj ih stavi unutra!

Tonka stavljat sise unutra.

TONKA: Što smo ozbiljni! (Stavi sise na pravo mjesto.) Sad sam prava.

DAMIR: Nisi prava. Još uvijek imaš gaćice. Hoćemo ih konačno skinuti?

TONKA: Neću skidat gaće...

DAMIR: Ta se haljina nosi bez gaćica.

TONKA: Na gaćice.

DAMIR: Bez gaćica.

TONKA: Na gaćice.

DAMIR: Bez gaćica.

TONKA: Na gaćice.

DAMIR (uzima kutiju s cipelama): Obuj cipele!

To su cipele s petom od 12 centimetara. Tonka ih gleda.

TONKA (uzima cipele i gleda petu): O!... Znaš ti da je Merlinka podrezivala jednu potpetnicu, onak' sam mrvicu, da joj hod bude zanosniji?

DAMIR: Ne, al' znam da je nosila haljine bez gaćica.

TONKA: Evo njega, opet gaćice!

DAMIR: Ustani.

Tonka ustane.

DAMIR: Možeš stajati?

TONKA (stoji prilično nestabilno, ukočila se): Aha, da.

DAMIR: Ajd' sad hodaj!

TONKA: Ajd' ti hodaj!

DAMIR: Tonka!

TONKA: O. K.

Tonka ustane i počne hodati.

DAMIR: Možeš malo normalnije?

Tonka počne hodati u polučućnju.

DAMIR: Uspravi se!

Tonka se uspravi, ali i dalje hoda u polučućnju. Njezin je hod sve, samo ne elegantan i zanosan.

DAMIR: Daj ispruži nogu prije nego zakoračiš.

Tonka pruža nogu. Hod joj je sve smješniji. Počne se smijati i čućne.

TONKA (kroz smijeh): Ovo čovjeka umara.

DAMIR: E, raširi malo koljena.

Tonka to napravi.

DAMIR: Još malo... ne, sad izgleda ko da piškiš. Daj spusti lijevo koljeno.

TONKA: Znam ja još neke poze. Vidi!

PREMIJERE

Tonka napravi još neke poze, ali padne. Smije se.

RAZGOVOR

DAMIR: Nisi ti još za tu haljinu. Skini je.

TEMAT

TONKA: Joj, sise ispadše.

FESTIVAL

Damir vadi iz ormara jahače odijelo i čizme. Stavlja to na stolici.

S POVODOM

DAMIR: Obuci ovo.

NOVO

TONKA (bacu Damiru umjetne sise): Evo ti ove sise!

STAROM

DAMIR (nakon stanke, noseći sise): Mogao bi' ti dogovoriti kog svog frenda da ti napravi prave.

MEDUNARODNA

SCENA

Tonka ga pogleda dok se presvlači.

ESEJ

DAMIR: Trojku ili četvorku.

TEORIJA

TONKA: A možda da mi jednu napravi trojku, a drugu četvorku... Pa kad se odlučis, onda jednu povečamo ili drugu smanjimo.

VOX

DAMIR: Može.

HISTRIONIS

TONKA: I kakav grudnjak, koja trojka, četvorka... kupuj je se 75 A, B... 80 A, B, C... 85 A, B, C... (Pogleda u Damirovu smjeru.) Ne viri! (Nastavlja se oblačiti.) A koji je ovo strip?

NOVE

KNJIGE

DAMIR: "Nijema dvojba doktora Lastowskog".

Damir je uzeo bič i strip. Krene prema Tonki. Ona ga ne gleda jer je zauzeta oblačenjem.

TONKA: Nijema dvojba... e, da mi je znati tko smišlja te naslove.

DAMIR: Autor. (Udari bičem po dvosjedu.)

Tonka ga pogleda. Damir joj pruži bič i strip otvoren na jednoj stranici.

DAMIR: Evo... od stranice 51 do 57... vidiš kako radi s bičem.

Tonka uzima bič i strip, a Damir joj stavlja čipkani ovratnik oko vrata.

TONKA: Pa ne vidim.

DAMIR: Kako ne vidiš?

TONKA: Pa to je strip! Na jednoj sličici je bič ovako gore, a na drugoj je dolje.

DAMIR: Pa zamahni od gore prema dolje!

TONKA: A gdje mi je konj?

DAMIR: Konj?! To je nevažan detalj.

TONKA: Nevažan detalj... kak' nevažan, a ja nemam konja!?

DAMIR: Ajde, nek' ti ovaj dvosjed bude konj.

TONKA (glumeći Judith French): Kasno je za kas, doktor Lastowsky! Sedlo vam usporava galop!

Tonka zamahne bičem i zakači Damira po nozi. On jaukne.

TONKA: Joj, oprosti, oprosti. Jesam te jako?

DAMIR: Dobro, dobro...

TONKA: A ja sam mislila da to poslovni ljudi vole.

DAMIR: Što?

TONKA: Da ih se bičuje. Bio je jedan članak. Ispovijest neke poznate domine. Kaže ovako: Što više novaca imaju, što je više ljudi kojima nareduju, to više vole da ih se bičuje. Onak' odjelca, dugi rukavi, a ispod sve štafrice od biča...

DAMIR: Da? Onda je Bill Gattes prepun štaftica, ha?

TONKA: To ne znam, al' on ti je nestabilan, ima problema s koncentracijom i nije prirodni voda.

DAMIR: Otkud ti to?

TONKA: Našli su ti neki njegov papirič.

DAMIR: Papirič!?

TONKA: Da, ostao mu je na nekom sastanku, prvo su mislili da je to Tony Blair ostavio, al' se ispostavilo da je ipak od ovog, to su potvrđili i njegovi glasnogovornici, papirič su proučavali grafolozi i psiholozi i zaključili to što sam ti rekla, ali o seksu ništa! A kol'ko ti imаш zaposlenih u firmi?

DAMIR: Troje...

TONKA: Onda bi dva-tri puta bilo dovoljno.

DAMIR: Što?

TONKA (pokaže bičem): Mogla bih ja to, ak' baš hoćeš.

DAMIR (promjenjena glasa): Da, molim te, domino moja! (Normalnim glasom.) Seks-industrija stvarno puno gubi što ti nisi u tom biznisu. (Smije se.)

TONKA: E, sam' da znaš, radila sam ja na seksu-telefonu...

DAMIR: Je l' ti to mama zna?

TONKA: Ma daj, sam' sam kratko radila, nisam imala love i jedna frendica koja je tam' radila me dovukla,

ona ti je sad hostesa u onom jednom šou, joj, ne znam kak' se zove, ma znaš, nosi ti ovak' podvezicu i cvijet u kosi...

DAMIR: Dobro i?

TONKA: I uglavnom, neki tip je non-stop zvao, stalno je tražio da mu pričam o svojoj mačkici, kuži... mačkici... (Pokaže na što misli.) Te mačkica ovo, te mačkica ono, dok nisam poludjela i rekla mu da mačkica ima gadne zube i da će mu hasa-hasa odgrist to! (Smije se.) Tip je, naravno, odmah prekinuo, a ja sam umrla od smijeha, ali zato je moj gazda vrlo živo stajao iza mene. I tak', bila je to kratka karijera. To sam radila samo dva dana i (malo joj je neugodno što je to ispričala): nisam više. Dobro, dobro, idemo mi dalje.

Tonka nastavi vježbati s bičem. Sve joj bolje ide. Okrenuta je Damiru ledima. Damir ustane i snima je mobitelom.

TONKA: Kasno je za kas, doktore Lastowsky! Sedlo vam usporava galop. Vaše je srce okrugna santa leda... Što to radiš?

DAMIR: Snimam.

TONKA: Nemoj snimat!

Damir i dalje snima.

DAMIR: Daj...

TONKA: Gle ga... pa... prestani... (Okrene se od njega pa se vrati.) Čuješ... Prestani! Dostal! (Zamahne bičem.)

DAMIR: To je to! Prava Judith French!

TONKA: Ma daj!

DAMIR: Stanil! Daj vrati ruku! Ne miči se! Tako!

Tonka se vrati u poziciju.

TONKA: To je ko u onoj reklami za pivo...

DAMIR: Kakvoj reklami?

TONKA: Znaš, ono... sve je zamrznuo, kao uhvaćeno u trenutku, a kamera ide oko, cijeli krug, vidiš sa svih strana, ali samo taj jedan jedini trenutak.

Damir ide oko Tonke, prestaje snimati i memorira snimku u mobitel.

TONKA: I šta bi ti tako zamrznuo?

DAMIR: Ne znam...

TONKA: Ma znaš... sigurno ima nešto... ajde, daj...

DAMIR: Znaš... Jedan rođendan. Frendovi su mi narucili striptizu, a frend koji je to sve organizirao re-

kao je da mi ona može i popušit ak' hoću... nek' sam odlučim... I tako je striptizeta iskočila iz neke odurno kičaste torte, jako namazana, s crnim kožnim tangama, push-upom i celulitom, i dok sam ja procjenjivao noge, guzicu i sise, skružio sam da nešto nije u redu, ona se prestala maticati i počela plakati... to uplakano razmazano lice mi se odjednom učinilo jako poznato – to je bila Sandra, Sandra koju sam ja u drugom razredu srednje pitao je l' bi hodala sa mnom, a ona je rekla: "Kaj ti pada na pamet?" I sad ta Sandra "Kaj ti pada na pamet!" za moj trideset rodendan stoji ispred mene u tangama, grudnjaku, sa svim tim svojim celulitom i plačem. Dečki su mi se počeli ispričavali, ona je i dalje plakala, a ja nisam skidao pogled s nje. Sigurno ti nije lako u životu kad to radiš. Da – rekla je. Htjela je vratiti novac, ja sam rekao: Kaj ti pada na pamet! Ne treba... Izvadio sam novčanik i polako počeo vaditi novčanicu po novčanicu i dalje gledajući, pružio sam joj taj novac: Evo, mala nadoknada za ovu neugodnost. Odgovorila je da ne treba, al' naravno da je uzela... I onda nije prestajala govoriti kako sam dobar, kako je to lijepo od mene, kako imam tople oči... i otišla je misleći da sam fin i drag dečko... Frendovi su mi onda htjeli narucići drugog komada, ovaj put nešto sigurno za pod jaja, ja sam rekao da ne treba, bilo mi je odlično, nisam im to rekao, bilo mi je... kao da sam joj ga zabiljejavno u trbu i zabijao sve dok nisam svršio... da... nije mi popušila, ali fakat je popušila... (Zapali cigaretu i pogleda Tonku.) Dobro je da te ljudi povrijede, tu i tamo, je l' nema ništa bolje neg' kad dobiju ono što su zaslužili.

Tonka ga gleda bez rječi, ne miče se. Damir primjećuje njezinu zgranost.

DAMIR: A što si ti tako stala? Dobro... možda sam se malo zanio... Al' nisam joj ništa napravio, još sam joj dao i novac... ja sam ipak jedan fini dečko s kojim bi svaka cura rado popila kavu. A ti? Što bi ti tako zamrznuo?

TONKA: Ma ništa... trenutak kad izronim na površinu vode, a Krešo, moj mali brat, je već gore i kosa mu je smješno zalijepljena prek' lica, ili kad tati prvi put tocini pivo u čašu, onak' s visokog, a pjenja dove taman do ruba i ne prelijie se... eto, to... al' sigurno ne trenutak nečijeg poniranja, očaja i užasa.

(Zamahne snažno s bićem.) Vaše je srce okrutna santa leda i zato ču zagrjati bodež prije nego što vam ga zabijem u srce!

Polumrak. Svetlo.

Tonka sjedi u svojoj košulji i donjem dijelu jahaćeg odijela. Ispred nje na stolici je nekoliko stripova, ali ona čita neki ženski modni časopis. Drži penkalu i s vremenom na vrijeme zaokruži nešto u časopisu. Dolazi Damir odjeven kao da dolazi s posla, s aktovkom. Tonka sprema časopis i uzma strip, ali Damir primjeće časopis.

TONKA (ustaje i pokazuje dva stripa): Koji?

DAMIR (pokaže na jedan): Ovaj!

PREMIJERE

Tonka uzima gornji dio jahaćeg odijela i počne se oblačiti. Damir uzima časopis i lista. Osmjeju se.

RAZGOVOR

DAMIR: Prije nego što uopće odlučite potražiti čovjeka svojih snova, morate znati kakav vas tip muškaraca može učiniti sretnim. Da vidimo, nalazite se u video-teci i gledate što tko posuduje. Najviše vas je zainteresirao muškarac koji je uzeo: pod A) Masku s Jimom Carreyjem, B) Tvtku s Tomom Cruiseom, C) Casablancu, D) Gladilatora, zaokruženi su A i B, zašto Jim Carrey?

S POVODOM

NOVO O STAROM

TONKA: Zato što mi je super...

ESEJ

DAMIR: Aha...

TEORIJA

TONKA: Privatno je tako tužan i depresivan, a ipak može nasmijati cijeli svijet. A zašto Tom Cruise?

VOX

DAMIR: Ne znam... To moraš pitati idu.

HISTRIONIS

DAMIR (nastavi dalje čitati): Koji vas muški ulet može najlakše privući? Naravno da je zaokružila A) – Kako uspijevaš biti u takoj dobroj formi? A gde malu Tonku – B) Što si zanimljivo čitala u zadnje vrijeme? I što si zanimljivo čitala u zadnje vrijeme?

TONKA: Strip Judith French.

DAMIR: Nisi riješila test do kraja...

TONKA: Ali ga je Ida riješila. Njezin idealni muškarac je tip pun samopouzdanja... izgleda da ti nisi bio taj pa ti je rekla baj-baj!

DAMIR: Ako te baš zanima, upali smo u neku kolotečinu pa sam predložio da malo usporimo...

TONKA: I sta, štangu je ostavila da ne usporite previše?

DAMIR: Da, i još je neke stvari tu ostavila.

TONKA: Kak' to?

DAMIR: Za slučaj ako svrati. Al' nije još ni jednom svrtila.

TONKA: Ak' ipak svrati? Šta ču ja?

DAMIR: Staviti ču te u ormar i reći baj-baj!

TONKA: A je l' ti ona glumila Judith French?

DAMIR: Ona? Ne!

TONKA: Ne?

DAMIR: Ne... Ona je malo čudna, a i naporna je. Imala je neku foru s feromonima. Kupila bi isti parfem u dvije varijante, jedan s feromonima, a drugi bez, stavila bi jedan, a ja bi' morao pogoditi koji. Bila je tim silno opsjednuta. Ti komadi kad im se približi četrdeseta polude. Ali poslovno i dalje odlično surađujemo. (Kroz osmjej.) Ipak je ona predsjednica Komisije za vrijednosne papire...

Tonka to prokomentira izrazom svog lica.

DAMIR (pričoji se Tonki i sjedne na naslon dvosjeda na kojem ona sjedi): I što si zanimljivo čitala u zadnje vrijeme?

TONKA: Ma, svašta. Al' najviše volim o putovanjima, one reportaže s mesta na kojima nikad nisam bila i najvjerojatnije neću ni biti... pa onda gledam fotke...

DAMIR (ustane, lagano joj prode rukom po kosi, stane iznad nje): Ma na fotkama ti to sve bolje izgleda... gdje god da dodem, uvijek se razočaram. Najbolje mi je u avionu, bar mislim da idem negdje gdje će mi konačno biti zanimljivo.

TONKA: Najljepeša mi jedna plaža na Islandu... West Fjords, Red Sand... Zapadni fjordovi, crveni pijesak...

DAMIR: Hvala na prijevodu... (Kratko, ali nježno je primi za obraz.)

Damir sjedne na stolac nasuprotni Tonki.

TONKA: Ma daj... pijesak u stvari uopće nije crven...

DAMIR: Nego?

TONKA: Nego onako jarko narančast, je l' znaš zašto?

DAMIR (pokretom glave zanječe): Mhm, mhm.

TONKA: Zato jer je od mrtvih zdrobljenih školjki, a more je plavo – karipski plavo... izgleda kao neka plaža u tropskim morima, al' je na Islandu i kako je lijepo, ali hladno i nikome ne pada na pamet plivati ili roniti.

DAMIR (malo ironično): Krasno mjesto...

TONKA: Samo sjediš i gledaš valove koji može plažu...

Polumrak. Svetlo.

Tonka, jednako odjevana, spava na dvosjedu. Damir, odjeven kao da dolazi s posla, s aktovkom. Gleda Tonku.

DAMIR: Mogao bi' se naviknuti na nju... tako je divno... neprimjetna... iz friziidera uzima od svega pomalo...

ko neka mišića je... ili kućni ljubimac... psić... ili mačkica... koji put ogrebe... ali tako je lijepo nezahtjevna... Tonka! (Budi je.)

Tonka se jedva budi.

DAMIR (prodrije): Ajde, probudi se. Dosta si spavala.

TONKA: Kol'ko je sati?

DAMIR: Poslovna večera mi se odužila...

TONKA: Kasno je...

DAMIR: Ajde, ajde...

Tonka jedva gleda.

TONKA: I šta ćemo sad? (Zijeva.)

DAMIR (trenutak razmišlja): Sad ćeš ti meni pomoći.

(Vidi iz torbe neki papiri i samoljepljive papirice.) Evo, napiši na ove papiriće deset bilo kojih dionicica... Piši ove kratice...

TONKA: Šta je to "RA"? Stalno se ponavlja... "RA".

DAMIR: "R" je regular...

Tonka: A "A"?

DAMIR (slegne ramenima): Ne znam.

TONKA: Prodaješ, a ne znaš šta prodaješ.

DAMIR: Samo ti piši.

TONKA (završila je s pisanjem): I PLJK-R-A... I šta sad?

DAMIR: Diverzivicirat ćemo portfelj. (Uzima stolac na okretanje i sjedne.)

TONKA: Diverzi... šta?

DAMIR: Portfelj! Ajde sad zalijepi te papiriće oko stolca. (Pokazuje na dionicice koje Tonka drži u ruci, Tonka ih lijepi.)

TONKA (zalijepi zadnjí): Div!

DAMIR: Sjedni.

Damir posjedne Tonku na stolicu.

DAMIR: Složiti ćemo portfelj klijentu za 50 tisuća eura... i gdje stane, to ćemo lijeputi.

TONKA: Al' ne možeš tako...

DAMIR: Tonka, opusti se... tip ima 50 tisuća eura viška, kockasta glava, širok vrat i sad ne bi više kamarario, nego bi malo okrenuo lov na dionicama... (Okreće stolicu lijevo-desno.)

TONKA: Znaš ti kol'ko je to mojih plaća na kiosku?

DAMIR: Kol'ko?

TONKA: 150.

DAMIR: Onda ćemo složiti portfelj za 150 tvojih plaća na kiosku.

Tonka je stavila noge na metalne krake postolja stolice, lagano ih raširivši u koljenima. Ona malo vrti stolicu lijevo-desno.

DAMIR: Jesi spremna?

TONKA (stavlja ruku ispred sebe): Da stavim ruku ovako za znak.

DAMIR: Ne.

TONKA (pomiče ruku): A ovak'?

DAMIR: Ne. Ja znam što je znak. Ovo!

Damir se nagnje i lagano joj raširi koljenja u stranu, do rukohvata. Tonka se malo zbuni, a Damir sačeka trenutak i onda pokaze na produljeni čipkasti ovratnik. Potom se uspravi i zavrati stolicu, Kad stolica stane, Damir odredi po zraku zamišljenu crtlu između ceduljice koja je stala u smjeru ovratnika, ali i Tonkina međunožja. Okrene dva puta i govori o dionicama koje su odredili.

DAMIR (nakon što se stolica zaustavi): Tonka je odabrala dionice Atlanske plovidbe... vrlo likvidne dionice. Klijent će biti zadovoljan.

Damir lijepi ceduliju na štangu za ples, a onda vrti sljedeći krug.

DAMIR (kad se stolica zaustavi): Stella-invest... dobro je... dionice nekretninskog fonda... pa da, to je ujek "safe haven". (Zalijepi ceduljicu na štangu.) I treći krug! (Počne pjevati dok je okreće.) Tonka, reci cvrčak, Tonka, reci more...

TONKA: Nemoj te pjevati. Nikad više!

DAMIR: O. K., O. K. Tonka nije fan Novih fosila, nisam ni ja baš neki... al' pjesma mi uopće nije loša...

Damir nastavlja okretati stolicu. Oponaša zvuk "Kola sreće".

DAMIR: E, kud si baš na dionice te pivovare pogodila!

TONKA: Ja pogodila?! Pa ti si okretao... Šta su tak' skupe te dionice?

DAMIR: Ne, jako su jeftine, a kad je dionica jeftina, onda sigurno postoji dobar razlog zašto je jeftina, a bit će i sve jeftinija, a to nije dobro... nije ti to ko na rasprodajama, Tonka!

Polumrak. Svetlo.

Na stolu su dvije boce piva i dvije čaše. Damir donosi još piva.

DAMIR: I kako ti se sviđa Eisbock... ledeno jarac pivo...

TONKA (promrmlja za sebe, posprdo): Ledeno jarac... (glasnije) O. K. je, al' nije baš tako ledeno...

DAMIR: To je vrsta piva...

TONKA: Ček' ček', ja ču natočiti... uvijek sam tati točila... radim ti super pjenu... Erste Klasse... a moj ti

je tata uvijek citirao Franklina: "Bog je stvorio pivo da nas može gledati sretne."

DAMIR: A stari ti voli cugat?

TONKA: Ne. Skupljao je aforizme o pivu i čak ih je htio izdati... možda jednom i bude...

DAMIR: Onda za tatu, aforizme i dionice pivovare kojima cijena raste, a nitko ne zna zašto! (*Otpije, nasloni se i gleda Tonku.*)

Tonka nagne čašu i pije.

DAMIR: Lakše s tim, ima 11% alkohola... Mogo bi te još koji put okrenuti na stolcu..., a ta pivovara... dal bi se to srediti... otpusti se višak radnika...

PREMIJERE TONKA: Jesu vas to učili na faksu?

RAZGOVOR DAMIR: Što?

TEMAT TONKA: Imali ste neki kolegij... otpuštanje radnika?... Jedino cega se sjetite je otpuštanje radnika...

FESTIVAL DAMIR: Opa, proradila sindikalna svijest! Mjesec dana su se radnici ulogorili u tvornici i nisu puštali novog vlasnika da je preuzme...

NOVO U TONKA: Da, i?

STAROM DAMIR: Što i? Ajde ti, kad si tako pametna, zamisl, recimo... zamisl da si vlasnica onog kioska...

MEDUNARODNA SCENA TONKA: Ma, šta sad...

DAMIR: Zamisli.

ESEJ TONKA: Otkud meni lova za kiosk...

TEORIJA DAMIR: Hipotetski... no, zamisl... i jednog...

VOX TONKA: Da sam ja vlasnica kioska, cure koje tam' rade bile bi zastalno zaposlene.

HISTRIONIS DAMIR: Dobro... i...

NOVE TONKA: I mogle bi pišat svaka dva sata...

KNJIGE DAMIR: Pusti sad pišanje!

DRAMA TONKA: Ne, ne... imala bih kiosk s WC-om.

DAMIR: I odlučiš prodat kiosk s WC-om.

TONKA: Zašto bi' ga prodala, kad sam ga tek sad kupila?! (*Smije se.*)

DAMIR: Ma daj, tebi nešto ozbiljno govorit! Vi žene ste stvarno iracionalna bića!

TONKA: Evo, prodat ču kiosk, al' kad mu malo skoči cijena, tak' da neš' zaradim... (*Opet se počne smijati.*)

DAMIR: A ti si pripito iracionalno biće...

TONKA: Evo, prodat ču odmah, kad si navalio. Gospodine u trećem redu, prvi put, drugi, treći! Prodano gospodinu pod brojem 362... Čestitamo!

DAMIR: Odlično! I jednog dana ti prodaš kiosk, a tvoje zaposlenice kojima si redovito uplaćivala doprinose i osigurala im WC-... Te tvoje prodavačice zaposjed-

nu kiosk i ne daju novom vlasniku da ga preuzme jer su i one htjele kupiti kiosk al' za puno manje love...

TONKA: Al' to nije isto.

DAMIR: To je potpuno isto.

TONKA: Ne, nije.

DAMIR: Je! Ne možeš baratati nečim što nije tvoje. Kraj priče.

TONKA: Da... imaš pravo, kraj priče. (*Ustaje.)* Moj tata je radio u toj pivovari... na ukomljavanju, tamo gdje se izdvaja pivski treber, ak' znaš što je to... i ja znam kak' se radi to Eisbock pivo, tata mi je pričao, nisam ga nikad prije pila, al' i nije baš nešto. I da znaš, ime mu nema nikakve veze s jarcem... "ledejanarac" pivo, moš' si mislit... Što da obućem?

Tonka se uputi prema ormaru, a onda se okreće Damiru. Damir ne odgovara.

TONKA: Što me gledaš? Zato sam ovdje.

Damir i dalje ne odgovara. Tonka vadi crvenu haljinu i oblači je.

DAMIR: I sad se mala Tonka ljuti... (*Dotoči si pivo u čašu, otpije.)* Ja bi' prije pogodio cijenu svake dionice za mjesec dana unaprijed nego predvidio žensku reakciju.

Pogledava prema Tonki koja se ljutito presvlači ne obraćajući pažnju na njega. Tonka je obukla haljinu, obuva cipele i onda skida gaćice ispod haljine gledajući u Damira. Krene prema njemu.

TONKA: I šta dalje? Koji ćemo strip danas? (*Ode do police sa stripovima.*) Judith na planini, Judith u dolini... Judith po ljeti, Judith po zimi, Judith ovdje, Judith ondje!... Judith i pet malih jadnih Tibetanaca! (*Baca stripove na stolić.*) Judith i 40 razbojnika! Šta je, šta sad šutis, a?

DAMIR: Slušam kako je odlično kad se ti ljuti!

TONKA: I onda, koji strip? Ili bi ti možda radije stripiz, to voliš, je l'da! Onda strip ili stripitz?

DAMIR: Može.

TONKA: Šta može?

DAMIR: Strip... (*Tonka uzme strip*) tiz...

TONKA (vrati strip i pogleda Damira): Al' fali nam kičasta torta!

DAMIR: Ja ču je zamisliti.

Tonka zastane.

DAMIR: Ajde, da vidim taj tvoj stripitz.

Tonka stavi nogu na dvosjed i počne rukom podizati haljinu. Prvo naglo, a onda, kao da se predomisli, zastane. Damir ustane i povuče rub haljine prema dolje. Tonka spusti nogu. Damir joj dode iza leđa. Dotakne joj gola leđa čašom. Ona se odmakne, a on ponovo vrati čašu i ide čašom po Tonkinim leđima sve do vrata. Onda makne čašu i nastavi rukom, otkopča jedan gumb na haljini i ponovo ide rukom po ledima do vrata. Tonka se nasloni na njega. Damir ide čašom po Tonki i onda otpije gutlijaj. Poljubi je u vrat i uho, a onda se odmakne od nje, dodirujući je i dalje čašom. Odlazi od Tonke gledajući je. Ispije do kraja pivo i odloži čašu u odlasku. Tonka lagano posme na jednoj peti.

Polumrak. Svetlo.

Tonka je zamotana u veliki žuti ručnik, a na glavi ima prozirnu kapu za kupanje. Lista strip. Damir je kod hladnjaka.

TONKA: Kad će taj sushi?

DAMIR: Za minutu!

TONKA: A zaš' ti ne bi glumio ovog konobara, prerušenog doktora Tong-Tong, ha?

DAMIR: Ja ne glumim.

TONKA: Ma daj, on ne glumi?! Kakvi su mi to uvjeti za rad! Moram imati svu potrebnu rezvizit! Ajde, budu taj konobar...

DAMIR: A 'ko će biti publika?

TONKA: Ne treba publika za ovu scenu! Treba nam kobabar, prerušeni doktor Tong-Tong... Ajde, daj na japskom...

DAMIR (preko volje izgovori nešto na "japanskom"): ...Sushi!

TONKA: Odlično, ajmo sad još jednom, za pravo... ajde, kucaš... i...

Damir prihvati igru.

DAMIR: Kucam. Kucam.

Tonka kao otvara vrata.

DAMIR (izgovori nešto na "japanskom"): ...Sushi!

TONKA (glumi na "japanskom", tj. s "japanskim" glaskom, a upute daje normalno): Doktor Tong-Tong, kako vi me pronašli? Hvala na sushi! Ajde sad mi zapali cigaretu.

DAMIR: Čime? Sushijem!?

TONKA: Zamisli. Hipotetski.

Damir kap zapali. Čuje se zvono mobitela. To je Tonkin

mobitel. Tonka u ručniku i s kapom na glavi i cigaretom u ruci trči i javlja se na mobitel.

TONKA (zaigrano se javi na "japanskom"): Halo! (Suzdržava smijeh, pokušava se uozbiljiti.) Da, u redu... dobro...

Damir gleda strip i govori nešto na "japanskom".

TONKA (gleda ga i suzdržava smijeh): Sutra... hvala, dovidenja... (Prekine vezu, Damiru kroz smijeh.) Jesi ti normalan??

Tonka se vraća do Damira. Očito želi nastaviti igru sa stripom.

DAMIR: Tko je to bio?

TONKA: Žena s burze.

DAMIR: Zašto? Što je htjela?

TONKA: Možda neki posao na vidiku. Moram se javiti! (Zadržava rečenicu "japanski".)

DAMIR: Ti imas posao.

TONKA: Moram se javiti, znaš... socijalno, zdravstveno... Ajmo mi dalje. (Prelazi na strip.)

DAMIR: Mogao bi te ja staviti na burzu! (Podigne je i stavi na stolić.)

Tonka: Ti bi sve burzirao, burzer!

DAMIR: Da vidimo... crvena kosa... da, tu ne bi' štedio... to se uvijek isplati... oči, nos, usta (dotakne usta)... tu ne bi bilo previše oscilacija..., ali sise... to ti je najlošije... to uopće ne bi bilo kako?

TONKA (kroz smijeh): Likvidno...

DAMIR: Ali ova udubina... kod klučne kosti (dodiruje je) i ovo usko zapešće s tom smiješnom kuglicom od kosti... s tim bi se moglo profitirati, noge... siguran ulog s visokim potencijalom rasta..., a dalje... ne znam... da mogu samo nagadati... (Tonka je zauzavila njegovu ruku, on ne miče svoju ruku i gleda Tonku ravno u oči.) Potpuna depilacija, ne... brazilska depilacija... pa meni skroz precijenjenja... klasična... najbolja investicija. (Krene s rukom, a Tonka ga ne zaustavlja, ide rukom vrlo polako prema gore.) Dugoročno gledano... bez nepotrebnih iznenadenja..., ali o tome mogu samo nagadati... može bi' istražiti...

Mrak. Svetlo se pali, samo jedan reflektor. Tonka i Damir su u ljubavnom zagrljaju.

Mrak. Svetlo.

Damir stoji pokraj hladnjaka. On je djelomično odjeven za posao, a Tonka je u širokoj majici. Damir piće mljeko, a onda ispljune.

DAMIR: Ukišelilo se... Zašto to nisi bacila...	školjke prvo mrtve pa smravljenе ili su smravljenе pa su zato mrtve? (Nasmije se.) Dakle, plaža...	Sve vrijeme pokušava zvati tim drugim mobitelom.	TONKA: Pa, Judith French nije nikad na štangi.
TONKA: Pa, nije bilo kiselo...	Damir piše poruku tipa: "Plaža od školjki, more moći pjesak, ti i ja, mogao bih tako cijelu vječnost. Vrati se, možemo otići do te plaže." Tonka pročita tu poruku i nešto komentira u gledalištu. Ne odgovara. Damir čeka. Pogledava u mobitel. Nema odgovora od Tonke.	DAMIR: Pa ne javlja mi se... sve vrijeme je pokušavam dobiti! Trebalо je stati na poništenju tih transakcija. Da, tako je rekla... Čujemo se. (Prekine vezu i pokušava zvati drugim mobitelom.) Ne javljaš mi se, je li!	DAMIR: Tonka, ajde ples na štangi, zar je to tako teško?
DAMIR: Kome uvijek ostavljaš to malo mlijeka na dnu?	TONKA: A šta si nervozan? Pa šta nema više mlijeka?	TONKA: Što da obućem, ovo nisam nikad...	TONKA: Ajde dobro.
TONKA: A šta si nervozan? Pa šta nema više mlijeka?	DAMIR: Nema!	DAMIR (ne gleda je, nego ponovno zove): Što god hoćeš! (Gleda u mobitel.)	Tonka nespretno izvede neki okret i nasmije se.
TONKA: Dobro, ne deri se.	DAMIR: Ne derem se! Ustanem ujutro, kasnim na posao, tamo me čeka gomila debilnih klijenata, a ja ne mogu ni mlijeko popit kak' spada. Mogla si baš i otići do dućana kad mi se tu cijele dane vučeš po kući i kupit to mlijeko.	TONKA (dok on pokušava dobiti vezu): Ovo nismo nikad... nisam našla iz kojeg je stripa...	DAMIR: Možeš ti to i bolje!
DAMIR: Ne derem se! Ustanem ujutro, kasnim na posao, tamo me čeka gomila debilnih klijenata, a ja ne mogu ni mlijeko popit kak' spada. Mogla si baš i otići do dućana kad mi se tu cijele dane vučeš po kući i kupit to mlijeko.	DAMIR: Još jednu... što?... Znam!	Damir govori paralelno s Tonkom. Ne sluša je uopće. Tonka počne oblačiti jedan poslovni kostimič i stavlja crvenu krvatu oko vrata.	TONKA: Nemoj mi s tom štangom... Ne znam ja to...
Dok to govori, Damir se sve vrijeme se sprema i na PREMIJERE	Damir piše poruku tipa: "Ne mogu se odlučiti koji bi' trenutak zamrznuo, svи trenuci s tobom to zasluzuju. Sad čekam još jedan trenutak koji bi' zamrznuo... Ti mi se vraćaš, a ja te gledam. Vrati se, molim te." Damir pošalje poruku.	DAMIR (ne gleda je, nego ponovno zove): Što god hoćeš! (Gleda u mobitel.)	DAMIR: Tonka, ajde, manje pričaj.
RAZGOVOR	DAMIR: Ak' to ne upali...	TONKA: Što da obućem, ovo nisam nikad...	TONKA: Ne mogu.
TEMAT	Zvuk primljene poruke. Tonka pročita poruku u gledalištu. Šuti. Ne komentira. Tonka polako krene prema pozornici.	DAMIR (dok on pokušava dobiti vezu): Ovo nismo nikad... nisam našla iz kojeg je stripa...	DAMIR: Ne možeš?! A sigurno ti je i glupo.
FESTIVAL	DAMIR (ironično): Mogo bi' objavit zbirku ljubavne SMS poezije.	Damir ga gleda dok on bjesni. Približi mu se.	TONKA: Pa je...
S POVODOM	Polumrak. Svetlio. Tonka se vratila u Damirov stan. Stoji i gledaju se. Šute neko vrijeme.	TONKA: Pa jesli?	DAMIR: Ajde! Tonka, pitala si kako da me oraspoložiš. Ponavljam ti, ajde izvedi taj ples na štangi.
NOVO O STAROM	DAMIR (razgovara mobitelom): Halo. (Nakon kratke stanke.) Poništiti će te transakcije?! Ne vjerujem!	DAMIR (ne gledajući je): Što?	Damir je grubo gurne na štangu.
MEDUNARODNA SCENA	Promjena svjetla. Damir je u uredu. Skoči na trambulinu i razgovara mobitelom.	TONKA: Pa muljao...	TONKA: Nemoj!
ESEJ	DAMIR (dok skače, razgovara mobitelom): Što je, tu je... loša sreća... idemo dalje... ne, ma ne može se to dogoditi... ne, ne brini se... pa Ida je u Komisiji.	DAMIR: A 'ko ne mulja?	DAMIR: Što nemoj?!
TEORIJA	Promjena svjetla. Damir posprema svoj stol u uredu. Uzima stvari i sprema se za odlazak. Uzima mobitel. Zove Tonku. Tonka je u gledalištu i mobitel joj zvoni. Ona se ne javlja. Damir prelazi u svoj stan šaljuci joj poruke.	TONKA: Pa, ja... ne muljam...	TONKA: Ne možeš tako sa mnom!
VOX HISTRIONIS	DAMIR: Ne javljaš se. Dobro. Napisat ti poruku. Što?	Damir se ironično osmjejhne i tu prvi put zapravo pogleda Tonku.	DAMIR: Ne mogu?! Ajde, pičku na štang!
NOVE KNIGE	Piše joj poruku "Oprosti." i pošalje. Tonka primi poruku i ne odgovara, ali komentira u gledalištu. Damir također komentira dok šalje poruke.	DAMIR: Otkud si to uzela? To je od Ide.	Tonka se nasmije i ponovi njegovu rečenicu.
DRAMA	TONKA (u gledalištu, nakon što je dobila poruku i pročitala je): Oprosti. Sad oprosti?	TONKA: O, od Ide... bacit ćemo to u smeće. (Kroz šalu, skida sako i odlaze ga na stolicu, ostaje samo u grudnjaku, kravati i sukњi, vrati se Damiru koji i dalje pokušava nazvati.) Sve će biti O. K.	DAMIR: Ajde! Zato si ovđe!
	DAMIR (za sebe, dok čeka da mu stigne poruka): A šta drugo nego oprosti?	DAMIR: Sve će biti O. K.?... Oduzelu si mi dozvolu za rad na tri mjeseca, je l' čuješ! Ja neću smjeti raditi tri mjeseca, znaš što to znači... I ti kažeš da će sve biti O. K.?	TONKA (uozbijli se): Ne, nisam zato ovđe.
	Damir čeka, ali Tonka ne šalje nikakvu poruku. Damir odluči napisati novu poruku.	TONKA: Pa šta, i ja sam stuput ostala bez posla. I sve je sa mnom u redu... Uvjek se nešto sredi... Kad misliš da je sve propalo, uvijek se nešto pojavi... tako sam i ja na kiosku pa si se ti pojavio. Kako da te oraspoložim? Ajde, uzet ću neki veselo strip. (Krene prema stripovima.)	DAMIR: Nisi?! Što je, mala?! A, nismo dogovorili tarifu, to te muči, nema problema...
	DAMIR: Što da sad napišem? (Ironično.) Sve je pusto bez tebe... Bez tebe nema više ni mene... A čekaj, ona islandska plaža... s crvenim pijeskom koji je zapravo narančast... plaža od školjki... jesu li te	Damir je primi za kravatu i spusti pogled niže. Polagano je vuče za sobom prema štangi.	Krene prema torbi i vadi novčanik. Vadi novčanice i licitira.
		DAMIR: Zapravo, znam kako da me oraspoložiš... Izvedi za mene jedan ples na štangi.	DAMIR (nastavlja licitirati, traži po stanu): Evo 600 eura, vikend tarifa i jebes kol'ko hoćeš!
			TONKA: Što, nije dovoljno, e jebi ga, mala, sad je dosta, više ne vrijediš.
			TONKA: Odvratan si!
			Tonka ide po svoje stvari. Pokušava se obući. On joj istrgne stvari iz ruke.
			DAMIR: Kud si krenula?
			TONKA: Što si ti dopuštaš, daj mi stvari. Dosta mi je!
			DAMIR: Ma je l', tebi je dosta?!
			TONKA: Pogledaj se, stvarno si jadan!
			DAMIR: Ja jadan?! 'Ko mi to kaže?!
			TONKA: Pogledaj se kako živiš, drkaš na stripove! "Kasno je za kas, doktore Lastowsky!" ... "Nijema dvojba!" "Slutnja u suton!" Jebala te Judith French!
			DAMIR: Da, stvarno, jebala me Judith French.
			TONKA: U kojem ti, čovječe, svijetu živiš?!
			DAMIR: A ti, misliš da nisi dio tog svijeta?

TONKA: Ne!	JANKO: Evo me opet ovdje. Kako ovaj put? Bilo je rano jutro, prije pet, nije još ni svanulo. Probudio me je zvuk veš-mašine. Stara ju je uključila... jeftina struja... Otisao sam pišat... i već se vrtio u mašini... vrtio... vrtio... gužvar se jedan s drugim... jedan preko drugog... bilo je odvratno, ali nisam mogao prestati gledati. (Tijelom oponaša okretanje.) A onda se sjetim jedne crvene majice... crvene... koja je zabunom baćena s bijelim vešom na 90 stupnjeva... i vrte se i vrte..., a bijele majice, gaće, potkošuće su poružićastile oko jedne jedine crvene... i bijesno se vrte oko nje... guše je..., ali nije crvena majica kriva pa nije se sama bacila u veš-mašinu... Van! Ja bi' van, al' nema pomoći... i dalje s bijesnim, nekad bijelim, a sad ružičastim vešom... i dalje se vrtim, vrtim... guši me bijes ružičastih gaća, majica... ja sam kriv... što su one poružićastile... veš-mašina ne prestaje... vrti se, vrti... a onda... onda pomislim... kako se tek osjeća vunena vesta na previškoj temperaturi... sva se skupila... ne mogu stati, sjedam na pod, naslanjam se na vrata... skuplja se, skupljam se, skuplja se, skupljam se... Sva se skupila... i meni se koža skupila i steže me, steže... steže! Nema druge, moram napraviti proreze, proreze, proreze... (Pokazuje po rukama, pravi pokrete kao da se reže.) Režem, režem, stara lupa na vrata, pokušava otvoriti, ne može, jer ja sjedim i režem, režem... lupa, lupa... režem, režem... i tako... ovde, evo... opet ista pjesma...	voriti u šiframa, al' doktori govore da ga nema... mislim, jadnici... Možda bi stvarno sve bilo lakše da sam lud. Ali nisam, nisam. Ja znam. Konačno je stigla. Da, stigla. Ovdje je.	TONKA: Nije mogao nikako izgovoriti cvrčak. Mjerili smo na staru tatinu štopericu. Prvo on mjeri, a ja ronim, izmjerio mi je 47 sekundi...
DAMIR: Nisi? Ma nemoj?! A što radiš zadnja tri tjedna? Pogledaj gore, vidiš kameru... sve je snimljeno... da pošaljemo mami u Krapinu malo snimljenog materijala, a? Što bi mama na tu rekla, a tata – kol'ko bi tata piva morao popiti da ga Bog vidi sretnim?!	Tonka nemoćno stoji i gleda prema kameri. Zaleti se na Damira i počne ga udarati, ali mu ne može ništa. Potom Tonka kreće prema svojim stvarima.	Upale se svjetla i kod Tonke. Ima periku – vrlo kratku kosu.	JANKO: 47 sekundi...
TONKA: Neka su ti oduzeli dozvolu! Ti ne zaslužuješ dozvolu ni da živiš, kakav si!	DAMIR: Kol'ko ti trebam platiti da ušutiš, kol'ko?	JANKO: Ošišali su je. Bića iz zrcala su je ošišala. Al' ne može se to sakriti... (Dotrići do nje.) Te oči, taj nos, to lice... da, ... prava Judith, Judith French od krvi i mesa... Judith, reci nešto, Judith, zašto šutiš, reci bilo što, samo nešto reci... ajde reci, reci...	TONKA: ... A onda on... Ajde, seka, sad sam ja na redu. Dobro, cvrčak, da te vidim, ajde, baš ču vidjet kol'ko će puta reći cvrčak. Ne, nego mjeri! Ma naravno da će mjeriti... zaronio je, pritisnula sam štopericu i počela: cvrčak, cvrčak, cvrčak, cvrčak, cvrčak...
PREMIJERE	TONKA: Vuče je u mrtvi kut kamere i gura novac u usta.	TONKA: Cvрčak!	Janko ponavlja "cvrčak" i broji kad Tonka počne brojati.
RAZGOVOR	DAMIR: Je l' ti dosta?! Je l' ti dosta?! (Ustaje, a ona ispljuje novac.) Da vidimo računici... što imamo...	JANKO: Divovski afrički...	TONKA: Pogledala sam na štopericu, 32, 33, 34, 35, 36... prešao je i 40 sekundi, pa ne mogu vjerovati da će me pobijediti...
TEMAT	TEMAT jedno sasvim prosječno jebanje, svršila si, ha?...	TONKA: Izronit ćeš dok kažem cvrčak, cvrčak, cvrčak, cvrčak.	Janko broji, a Tonka mu se priključuje.
FESTIVAL	FESTIVAL Ak' svršiš, je l' dobivam popust, ha?	JANKO: On ti je pojeo kosu dok si bila mala...	TONKA: 45, 46, 47, 48, 49, 50... prešao je i minutu..., a onda... nešto nije dobro!
S POVODOM	Tonka polako ustaje.	TONKA: Voljela sam roniti i mjeriti koliko mogu biti pod vodom, bez zraka, dugo sam mogla.	JANKO: Sve će biti dobro!
NOVO O STAROM	DAMIR: Skroz sam dobar poslodavac. Mogla si pišat kad god si htjela.	Tonka naglo udahne i zadrži dah. Janko stane sa slaganjem i gleda Tonku. Ona dugo drži zrak, a onda naglo i jako počne disati. I Janko uzme zrak i prestane disati, ali prije Tonke hvata zrak.	TONKA: Nešto stvarno nije dobro... upomoći, upomoći! (Stanka.) Pobjedio me je...
SCENA	Tonka ide prema svojim stvarima, a onda se okreće na kameru.	JANKO: Ti možeš najduže.	JANKO: Ne, neće te pobijediti.
ESEJ	TONKA: I ovo gledaj kad budeš sam! Drkadižio! Koji si ti jednaki! Pozdravi se s Judith French! Nikad više ti neću biti Judith French! (Histerična je i bijesni na kameru, bujica riječi.)	JANKO: Janko hvata zrak i počinje slagati sve što je potrebno za projekciju na dijaprojektoru. Tu će se kroz Tonkin nolog projicirati njezine fotografije kad je bila mala.	TONKA: Našli su ga na dnu jezera...
TEORIJA	Damir uzme aparat za šišanje i s njom kreće na Tonku.	TONKA (mijenjajući dijapositive): Mogla sam dugo, baš jako dugo.	JANKO: Duboko je jezero...
VOX HISTRIONIS	DAMIR: Pa i nećeš!	JANKO: Stvarno dugo.	TONKA: Nisu ga mogli spasiti... bilo je prekasno...
NOVE KNJIGE	Mrank. Svršetak 1. čina.	TONKA: Moj mali brat...	JANKO: Tamno je jezero, bez odraza...
DRAMA		JANKO: Brat, kakav brat...	Tonka je prestala mijenjati dijapositive. Zaustavila se na jednoj fotografiji sebe kao djevojčice.
2. ČIN		TONKA: Stalno je gnjavio... Ja mogu duže, ja mogu duže, mo'ši mislit, a stalno sam ga morala voditi sa sobom, na šodericu, nikad nismo išli ljeti na more, starci nisu imali novaca, samo jednom smo bili... JANKO: Onda kad ste išli na Otoke, kad su oni nestali... TONKA: Voljela sam se kupati na šoderici, bila nam je blizu, moj mali brat je bio tako dosadan, a mogao je desetak sekundi, tog dana je opet gnjavio, ajde, seka, daj mjeri mi, mjeri... pobijedit će te...	TONKA: Ostali smo... tata, mama i ja.
Pozornica je prilično ogoljena, na njoj su dva bolnička kreveta, bolničke pregrade, nekakav bolnički materijal. (Napomena: Minimalistička scenografija samo s naznakama bolnice. Također je vrlo važno da je sve to pomicano jer se tijekom 2. čina mora micati.) Negdje u scenografiji je smješten dijapositiv koji će se koristiti u radnji.		JANKO: Neće...	JANKO: Znao sam da nisu sve rekli u stripovima... znao sam...
Snop svjetla osvjetljava Tonku na jednom od bolničkih kreveta. Tonka je potpuno čelava, u bolničkoj spavačici. Svetlosna promjena ostavlja Tonku u miraku, a osvjetljava Janku koju je odjeven u bolničku pidžamu. Sjedi na		TONKA: Sigurno... Izronit ćeš ti dok kažem cvrčak.	TONKA: Tata koji mi više nikad nije dao da mu natočim pivo... "ne treba, dušol", ali si je sve češće sam točio... "Bog je stvorio pivo..." "Da tebe može gledati kao ločeš", završavala je mama... Ne znam što je gore... tata koji skreće pogled da mu se ne vide suze oči... ili... mama koja me nikad više nije pogledala u oči, dobro je uvježbala taj pogled – u rub moje kose... nikad u oči.
TONKA: Ma daj, seka, ti ćeš izroniti dok kažem čvrčak! JANKO (smije se): Čvrčak! Cvrčak!		JANKO: A mene je tata baš gledao. Baš me je gledao. Pogledaj se u ogledalo. Opet si prljav! Zar se ti ne možeš igратi ko sva normalna djeca, da se ne uprljaš?! A sva druga djeca su se uprljala. Pogledaj se u ogledalo, pogledaj se! A ja sam samo stajao tamо i gledao njega. Samo njega. U ogledalu.	TONKA: Nekad bi' i ja... dok je mama sjedila... došla bi' joj ovako blizu... (Približi se Janku.) Nije mogla

<p>izbjeci, morala me je pogledati... I vidjela sam u njenim očima... Kakvo je malo čudovište rodila... Tako sam se vidjela u njenim očima... Kriva! Kriva! Kriva!!!</p> <p>JANKO: Nisi ti ništa kriva. Oni su krivi. Bića iz zrcala! To nam bića iz zrcala rade! Svuda su oko nas! Oni nam to rade! U njihovim očima, njihovom pogledu vidimo se prijaviti, gluplji, lošiji... oni se tako hrane... nama se hrane... našom tugom, očajem... Al' ti ih možeš uništiti! Ti to možeš, Judith!</p> <p>TONKA (ustaje i odlazi od Janka): Ja sam Tonka... Tonka reci vrčak, Tonka reci more... brzo nešto reci, da ne bude gore...</p> <p>PREMIJERE RAZGOVOR</p> <p>JANKO: Neće biti gore, ne, ne, Judith... (Gleda je i ide za njom.) Nema kose...</p> <p>TEMAT FESTIVAL S POVODOM</p> <p>TONKA: Ošišao ju je...</p> <p>JANKO: Biće iz zrcala!</p> <p>TONKA (osmjejne se): Da, biće iz zrcala!</p> <p>NOVO O STAROM MEDUNARODNA SCENA ESEJ TEORIJA VOX HISTRIONIS NOVE KNJIGE DRAMA</p> <p>Slika Damira na dijapozićtu koji drži aparat za šišanje.</p> <p>JANKO: Sredit ćeš ti njega.</p> <p>TONKA (kroz tužni osmijeh, potpuno neuverjeno): Da.</p> <p>JANKO: Unistit ćeš ga...</p> <p>TONKA (i dalje neuverjeno): Da...</p> <p>JANKO: Hoćeš... sigurno... sto posto... tako piše u stripu!</p> <p>TONKA (kroz tužni osmijeh): U strip...</p> <p>JANKO: Pa da..., ali prvo moramo pobjeći odavde... neće to biti teško, nije ovo zatvor... znam ja sve ovđe, bježao sam već..., ali odjeća... joj, to je problem... ne, nije... uzet ču iz garderobe, od dežurnog tehničara i sestre...</p> <p>TONKA: Uzima neku odjeću, dobacuje Tonki.</p> <p>JANKO: Evo ti, Judith!</p> <p>TONKA: Tonka. Zovem se Tonka.</p> <p>JANKO: Dobro, Judith, zvat ču te kako ti hoćeš.</p> <p>Janko počne pomicati krevet. Dok govor, oni se oblače i miču scenografiju naizmjence.</p> <p>JANKO: Samo brzo, brzo kroz ovaj hodnik... Otvorena su vrata... Dobro je... Bulje u televiziju... Brzo! Nisu nas vidjeli. Vani smo! Vani!</p> <p>Janko i Tonka trče kroz gledalište. Neki svjetlosni akcent – promjena svjetla. Uglavnom, sugestija prolaska vremena. U glazbi upotreba i realnih zvukova iz prirode.</p> <p>Drukčija svjetlosna situacija.</p> <p>Pozornica je gotovo potpuno prazna. Izgleda kao neko napušteno skladište (ili rotopartnica): u kojem su ostale stvari koje nitko nije htio odnijeti, poput dasaka po podu, drvenih stolica... Zidovi su prazni, a samo na stražnjem zidu vidi se veliki pravokutni oblik prekriven prljavom tkaninom (koja je jednom davno bila bijela). I na tu krpnu naslonjeno je nekoliko dasaka. Na pozornicu ulaze Janko i Tonka. On sigurnije, kao da je ovdje već bio, a Tonka puno opreznije, gledajući oko sebe. Odjeveni su prilično nezgrapno. Tonka je u zvonastoj suknjи od buklaea i košulji sa šal-ovratnikom koju je obukla naopako, a Janko u jaknici od skajka i platenjem hlačama. Uglavnom, veličina im nije najbolje pogodena.</p> <p>JANKO: Evo, tu smo... pričekaj...</p> <p>TONKA: Kud ti ideš? Nemoj me tu ostavlјati...</p> <p>JANKO: Brzo ču... Ne brini se...</p> <p>Brzo ode, ne dajući nikakvo daljnje objašnjenje. Tonka se ogleda po prostoru, a onda sjedne na stolicu. Stolica se klima pa ona ustane bojeći se da će pasti. Malo opet stoji i gleda oko, a onda vrlo oprezno sjedne.</p> <p>Brzim gašenjem i paljenjem svjetla odvojene su različite pozicije koje Tonka zauzima na stolici i pokraj stolice. U svjetlosnim dijelovima ona izvodi različite sitne i kratke radnje koje čovjek radi dok čeka a da ga nitko ne gleda, možda kopa nos, možda popravlja donji veš, možda obavi malu nuždu, a u svakom slučaju grijezdi se na stolici i zaspi. Probudi se nakon nekog vremena. Zatamnjena sugeriraju protok vremena. Stiže Janko.</p> <p>JANKO: Oprost... Trajalo je duže...</p> <p>Janko ostavlja vrećice i ponovno izlazi.</p> <p>TONKA: Pa... opet...</p> <p>Tonka gleda za njim, a onda napravi pokret kao da će ga sljediti.</p> <p>JANKO: Odmah sam natrag... za sekundu.</p> <p>Tonka ga prati pogledom, a onda gleda što je u vrećicama. Izvadi crvenu haljinu Judith French. U tom trenutku dolazi Janko napola gurajući, napola vukući zavezanog Damira, ovisno o Damirovu ponašanju. Konačno ga Janko svlađa, spusti na stolicu, izvadi kolut trake iz đepe i zaveže ga. Damir ima traku preko usta.</p> <p>JANKO: Evo, biće iz zrcala, glavom i bradom. Htio si Judith French, sad ćeš je i dobiti!</p> <p>Janko primjeti da Tonka drži crvenu haljinu.</p> <p>JANKO: A našla si je...</p> <p>Janko prekopava po vrećici. Vadi cipele i nosi ih Tonki. Potom vadi stripove iz vrećica i gleda jedan po jedan.</p> <p>JANKO: "Ultima Thula"! Ne mogu vjerovati! Ima "Ultima Thulu"! To su mi potrgali kad sam bio mali i više ga nisam mogao nabaviti. (Počne čitati.) Dobro, to će poslije.</p> <p>Za to vrijeme Tonka se približava Damiru noseći crvenu haljinu.</p> <p>JANKO (kopa po stripovima): Evo ga. "Bića iz zrcala". (Pokaže strip Tonki.) Judith, pa što čekaš? Zašto se ti ne oblačiš? Obuci se...</p> <p>TONKA: Da, stvarno. Zašto ne? (Okrene se Damiru.) Ni smo se dugi vidjeli, ha?... Kol'ko je vremena prošlo? Kol'ko točno? (Naglo mu povuče traku.)</p> <p>Damir zauzaje. Janko to pogleda s odobravanjem, a onda se vrati stripu. Čita i poneku rečenicu izgovori na glas. Uglavnom čita s odusevljenjem.</p> <p>DAMIR: Oprost...</p> <p>TONKA: Tri mjeseca i devet dana...</p> <p>DAMIR: Nisam to trebao napraviti... stvarno mi je žao...</p> <p>TONKA: Žao! Tek će ti biti žao. (Lagano ga lupi po obrazu cipelama.) I je l' ti falila Judith French?</p> <p>DAMIR: Da.</p> <p>Tonka baca jednu cipelu Judith French na pod, a drugu obuva. Na drugoj nozi ostavlja cipelu koju je našla u bolnici.</p> <p>TONKA (za sebe): Judith French. (Damiru, hodajući): I šta kažeš na ovaj zanosni hod? Je l' zadovoljava twoje visoke kriterije?</p> <p>DAMIR: Daj, Tonka, smiri se...</p> <p>TONKA: Smiri se?</p> <p>DAMIR: Urazumi se...</p> <p>TONKA: Urazumi se?</p> <p>DAMIR: Razgovarajmo.</p> <p>TONKA: Razgovarajmo?! Nemamo mi što razgovorati. O čemu bi ti i ja uopće mogli razgovarati?! O čemu?!?</p> <p>DAMIR: Dat ču ti novac... kol'ko hoćeš...</p> <p>TONKA: Novac... pa dosta sam ga dobila. (Otvori usta i prstom pokaze unutra.)</p> <p>DAMIR (vikne prema Janku koji kao da ga uopće ne primjećuje): Ej, kol'ko tražite, kol'ko novaca, kol'ko hoćeš, reci?</p> <p>Tonka ustane i ode do Janka.</p> <p>TONKA: Koji si ti... Hej, je l' nas zanima njegov novac?</p> <p>JANKO: Boli nas kurac za njegov novac.</p> <p>TONKA: Reci mu to!</p> <p>JANKO: Boli nas kurac za njegov novac!</p> <p>DAMIR: Dat ču ti sve stripove. Evo uzmi "Ultima Thulu"!</p> <p>TONKA: Ali, vidiš to tu... sve je to već tvoje.</p> <p>JANKO (za sebe): Moje... pa "Ultima Thula"...</p> <p>Janko nastavlja čitati, sada naglas – to je dio o bićima iz zrcala. Tonka ide prema Damiru.</p> <p>TONKA (lupi Damiru šamar): Čime sam to zasluzila, a?</p> <p>Šta sam ja tebi napravila? Bila sam ti zahvalna za to malo pažnje koje si mi posvećivao, da zahvalna... da me neko uopće vidi, barem kao glupu Judith French.</p> <p>JANKO (na trenutak se uključi): Ne, ma kakvi, nisi ti glupa Judith, nikako... (Nastavi dalje čitati.)</p> <p>DAMIR (tiho): Pravog si našla.</p> <p>TONKA: Što si rekao?! Što si rekao?!</p> <p>DAMIR: Pravog si našla, baš si pašete...</p> <p>Tonka ga ošamari.</p> <p>DAMIR: Sad njemu glumiš Judith French?</p> <p>TONKA: Ne, samo tebi.</p> <p>JANKO (čita iz stripia, dok oni razgovaraju): Žbeng! Žvajz! Bum! Tras! Zviz!</p> <p>Tonka oblači crvenu haljinu, ali na potkošulju. Janko je našao što je tražio u stripu.</p> <p>JANKO: Evo, ovako ćeš ga pobijediti... u tajlandskom boksu...</p> <p>Dodaje Tonki strip. Ona gleda. Isprobava udarce, ne baš uspješno. Ne primjećuje Janka koji ide do Damira i počne ga odvezivati. Janko odveže Damira od stolice, ali su mu ruke i noge i dalje vezane. Tonka krene zavezati haljinu u čvor između nogu, ali onda pogleda Janka.</p> <p>TONKA (primjeti što Janko radi): Čekaj, što to radiš?!</p> <p>JANKO (držeći Damira): Pa odvezujem ga za borbu.</p> <p>TONKA: Kakvo odvezivanje?!</p> <p>DAMIR: Da, da, odveži me! Tako je u stripu. Dat ču ti novaca kol'ko hoćeš!</p> <p>TONKA: Novac, novac, novac... znaš li ti koju drugu riječ ili je to jedina koja znaš? Sigurno je to bila i prva riječ koju si izgovorio kao mali... neki kažu ma-ma, neki ta-ta..., a ti no-vac, no-vac. (Oponaša dijete.)</p> <p>Tonka skine gaćice i nagura ih Damiru u usta.</p>

TONKA: Ova se haljina nosi bez gaćica. (Janku.) Ne odvezuj ga!

JANKO: Ali u stripu...

TONKA: Ne moramo baš točno... (Ponovno probava udarce.) Sve drugo će biti isto.

JANKO (nesigurno): Dobro..., ali, joj... nemamo probušeni kokos...

DAMIR (ispunjeno je gaćice u međuvremenu): Da, nemate probušeni kokos...

TONKA (gleda u nevjericu Damira pa Janka): Kakav kokos?!

JANKO: Pa znaš... tako se mjeri runda. Stave probušeni prazan kokos, onaj kojem je iscurilo miljeku, u posudu s vodom i kad kokos potone, kraj je runde.

PREMIJERE

RAZGOVOR

TEMAT

FESTIVAL

S POVODOM

NOVO O

STAROM

MEDUNARODNA

SCENA

ESEJ

TEORIJA

VOX

HISTRIONIS

NOVE

KNJIGE

DRAMA

JANKO: Misiš?

TONKA: Da, ja sam Judith French, ja ču reć kad je kraj runde, ajde, podigni ga i drži.

DAMIR: Daj, odveži me, tako je u stripu!

Janko podigne Damira i drži ga kao vreću za boks. Tonka udara. Prilično jako. Ne prestaje.

JANKO: Možda je ipak kraj runde.

TONKA: O. K., O. K.

Damir je na podu jer ga je Janko pustio. Tonka teško diše. Janko odlazi po nešto iz vrećice. Vadi zrcalo.

JANKO: Evo... (Pruža zrcalo Tonki.) Razbij!

TONKA: Zašto?

JANKO: Pa, kako... treba nam... znaš, komadići zrcala...

TONKA: Odveži ga, nek on razbij...

JANKO (trenutak gleda s nerazumijevanjem, a onda mu sine): A nesreća... nema potrebe... ja ču, ja znam s nesrećom.

Ode malo iza, uzme neku ciglu i lupa po zrcalu. Vraća se s dva komadića zrcala.

JANKO: Evo, točno kako treba...

Tonka ga gleda. Janko joj pruža komadiće zrcala.

TONKA: Što to, ne razumijem...

JANKO: Pa sad... sad mu moraš staviti komadiće zrcala u oči...

TONKA (miče se od Janka): Ma daj, daj!

JANKO (ide za Tonkom): Zar se ne sjećaš... samo češ

tako uništi biće iz zrcala. Samo češ se taku u njeovim očima vidjeti onakva kakva jesi, onako kako stvarno zasluzućeš... pa Judith... pa, znaš bolje od mene što treba.

TONKA: Ma daj, daj. Nemoj!

JANKO: Moraš to napraviti! Moraš!

TONKA: Ne mogu! Ne...

Janko joj pruža komadiće zrcala. Gura joj ih u ruke. Tonka svaki put ustukne.

TONKA: Ne! Ne!... Ne!

JANKO (držeći palcem i kažiprstom svake ruke po komadiće zrcala): Moraš, Judith...

TONKA: Prestani! Prestani!

JANKO: Ali moraš, Judith...

TONKA: Prestani me zvati Judith!

Tonka počne skidati haljinu.

JANKO: Što to radiš, Judith?! Nemoj! Judith, sredi ga, sredi ga konačno! Molim te! Uništi to biće iz zrcala! Zauvijek!

Tonka je skoro skinula haljinu. Janko joj pokušava ponovo obući haljinu, ali mu se ona istrgne. Uzima odjeću u kojoj je došla i pokušava se preodjenuti. Janko joj gura komadiće zrcala u ruke.

JANKO: Ajde, Judith, ja ču ti pomoći, zajedno ćemo.

Tonka se izmiče.

JANKO: Judith! Judith! Molim te!

Tonka se prestane oblačiti i ostane samo u velikoj potkošulji.

TONKA: Prestani! Judith French ne postoji! Ona je lik iz jebenog stripa! Ne postoji!!!

Janko zastane. Gleda Tonku pa Damira.

JANKO (ispusti komadiće zrcala): Ista si kao i on. Bića iz zrcala! Svi ste vi bića iz zrcala!

Janko uzima veći komad zrcala i počne se rezati po rukama. Tonka potriči k njemu da ga spriječi, ali je on odgurne. A onda si naglim pokretom prereže grkljan. Stoji tako trenutak, otprilike koliko traje Tonkin krik, a onda se sruši na pod. Kako pada tako za sobom povuče tkaninu. Otkrije se da je ispod tkanine veliko zrcalo (u kojem se odražavaju glumci, ali i publiku). Tonka potriči prema Janku koji leži na podu. Zgrabi crvenu haljinu i pokušava zaustaviti krv. Damir je okrenuo glavu da ne gleda, ali čim se Janko srušio, počne se približavati komadu zrcala na podu.

TONKA (drmajući Janka): Ne!

Janko se ne miče. Damir se približava komadu zrcala. Tonka se odmakne od Janka koji je mrtački nepomičan. Damir se pokušava odvezati pomoću komada zrcala. Tonka ga gleda, a onda otrči u jedan kut pozornice (dalje od Damira). Očito joj je pozilj. Povraća. Čuje se zvuk mobitela. U isto vrijeme Damir se uspije odvezati pa se javi na mobitel.

DAMIR: Da, dobro jutro. Ne, nisam... Malo su me zadržali. Još nisam u uredu. Da, u redu. Te dionice, da... Nazovem vas čim dodem u ured.

Mrak.

Svršetak